

Federaal regeerakkoord 2014 en de lokale besturen

Standpunt Raad van Bestuur VVSG 5 november 2014

0 Situering en algemeen commentaar

De VVSG stelde naar aanleiding van de Vlaamse, federale en Europese verkiezingen van 25 mei 2014 een [memorandum](#) op. Daarin werden de belangrijkste vragen en verwachtingen vanuit de lokale besturen ten aanzien van de nieuwe parlementen en regeringen vastgelegd.

Naar het voorbeeld van wat eerder voor het Vlaamse regeerakkoord gebeurde¹, volgt hieronder een analyse van het federale regeerakkoord door een lokale bril. De tekst bevat telkens een verwijzing naar het federale regeerakkoord, met daaronder (in het rood en cursief gedrukt) het VVSG-commentaar. Dit document volgt de structuur van het federale regeerakkoord, maar geeft uiteraard alleen bij de voor de lokale besturen relevante onderdelen commentaar.

De belangrijkste vaststellingen en bedenkingen van de VVSG zijn de volgende:

- Doorgaans ontbreekt het principiële voornemen dat de federale overheid maatregelen met effecten voor lokale besturen (1) met hen vooraf zal bespreken en (2) ook vooraf op hun mogelijke gevolgen voor de lokale besturen zal beoordelen.
- Bij veel onderdelen van het regeerakkoord ontbreekt een explicitering van de gevolgen van de geplande maatregelen op de lokale besturen. Bovendien zullen veel zaken worden 'onderzocht', 'nagegaan', 'geëvalueerd', ..., zodat een concrete inschatting van de gevolgen voor de gemeenten, OCMW's, politiezones onmogelijk is.
- De VVSG vindt het positief dat men maatregelen plant om de kosten van de statutaire pensioenen te beperken, maar betreurt de weigering van de federale overheid om, net als voor de andere maatschappelijke sectoren, te voorzien in een structurele cofinanciering van die kosten.
- De federale regering wil, net als vorige federale regeringen, de laagste inkomens en uitkeringen optrekken tot boven de Europese armoededrempel. Het regeerakkoord bevat onvoldoende garanties om dit ambitieuze voornemen ook effectief te realiseren.
- De vrees bestaat dat de geplande besparingen in de werkloosheid ertoe zullen leiden dat meer mensen op steun van het OCMW zijn aangewezen, en dus geheel of gedeeltelijk ten laste komen van de lokale budgetten.
- De geplande invoering van de vennootschapsbelasting op intercommunales dreigt voor de lokale besturen een financiële strop te worden. Bovendien kan deze maatregel leiden tot hogere nettarieven voor gas en elektriciteit, een toenemende overheids-schuld en een verdere daling van de gemeentelijke investeringen.

¹ Zie standpunt 'Vlaams regeerakkoord 2014 en de lokale besturen', goedgekeurd door de Raad van Bestuur van de VVSG op 3 september 2014: <http://www.vvsg.be/memorandum2014/Documents/Vlaams%20regeerakkoord%20-%20Standpunt%20VVSG%203%20september%202014.pdf>

- De VVSG betreurt dat er geen sprake is van de invoering van een structureel voor-schottensysteem voor de uitbetaling van de aanvullende personenbelasting aan de gemeenten. Ook de 1% kosten die de Staat hiervoor aanrekent zouden behouden blijven, terwijl de gewesten die vergoeding niet moeten betalen.
- De VVSG verwelkomt de verdere uitvoering van de brandweershervorming, maar mist spijkerharde garanties dat ook de financiële engagementen van de vorige regering integraal zullen worden uitgevoerd. Ook met die bijkomende middelen, zullen we nog zeer ver afblijven van de ooit beloofde 50/50-verhouding in de financiering van de brandweer door respectievelijk de lokale en de federale overheid.
- De VVSG betreurt dat de federale overheid de indexsprong aangrijpt om te besparen op de federale dotatie aan de politie. Daardoor zal het aandeel van de gemeenten in de financiering van de lokale politie alleen maar groter worden. Het is bovendien jammer dat ook deze federale regering geen werk wil maken van een echte financieringswet voor de politie.
- De VVSG verwelkomt het engagement om voort te werken aan een toegankelijke en performante digitale overheid. Ze dringt erop aan dat die initiatieven genomen worden in zeer nauw overleg met de gewesten en de lokale besturen, zodat een verdere versnippering van inspanningen, middelen en toepassingen kan worden vermeden.

1 Werkgelegenheid en concurrentievermogen

1.1 Banenplan : samen voor jobs

Het banenplan zal zich onder meer richten op de volgende thema's: lastenverlaging, levenslang leren, werkervaring, jeugdwerkloosheid, langere en meer gevarieerde loopbanen en kansengroepen.

In het kader van de 6de staatshervorming werden alle federale banenplannen geregionaliseerd. Het is dan ook zeer eigenaardig dat de federale minister van Werk ook een banenplan zal lanceren, ook indien regionaal afgetoetst.

1.2 De loonkostenhandicap verminderen

De regering verbindt er zich toe om minstens de loonhandicap met de buurlanden die sinds 1996 wordt waargenomen vóór het einde van de legislatuur weg te werken. Dit wordt in 2015 en 2016 onder meer concreet mogelijk door: een indexsprong in 2015, de lastenverlaging vervat in het competitiviteitspact te vervroegen, een verdere periode van loonmatiging in 2015-2016 (of tot zolang de competitiviteit niet hersteld is). Het mechanisme van de automatische loonindexering wordt niet op de helling gezet. Dit mechanisme kan eventueel verder worden hervormd.

De VVSG stelt vast dat deze indexsprong in budgettair moeilijke tijden de lokale besturen een beetje ademruimte geeft. In de mate dat deze indexsprong ook zou gelden voor de uitkeringen, zal die er uiteraard toe leiden dat het behalen van de Europese armoededrempel (een engagement uit het regeerakkoord) nog later wordt bereikt.

1.2.1 Herziening van de wet van 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.2.2 De lasten verminderen

De regering zal het basispercentage van de werkgeversbijdragen verminderen naar een basispercentage van 25%. De bestaande tarieven onder de 25% (b.v. lage lonen, hoge lonen, eerste 5 aanwervingen,...) blijven behouden. Het budget voor de forfaitaire structurele vermindering zal bijdragen tot deze vermindering van het basistarief. Er wordt op toegezien dat de door de overheid gefinancierde loonlastenverlagingen effectief leiden tot een overeenkomstige daling van de totale loonkost.

De regering wil de bestaande forfaitaire structurele vermindering incorporeren in de basisbijdrage om tot een basispercentage van 25% te komen. Voor de VVSG is het belangrijk dat deze harmonisering van de werkgeverslasten ook wordt doorgevoerd voor de contractuele werknemers van de lokale besturen en dus leidt tot een effectieve lastenverlaging.

1.3 De werkloosheidsvallen wegwerken

Arbeid moet beter beloond worden. De werkloosheids- en inactiviteitsvallen moeten worden weggewerkt. Het nettoloon van de werknemer zal verhoogd worden door een daling van de fiscale en sociale lasten die van het brutoloon worden afgehouden.

Lastenvermindering moet leiden tot een groter verschil tussen vervangingsinkomens en de laagste inkomens. Maar wat dan met de verhoging van de sociale uitkeringen? En wil men dit ook doen door sociale voordelen te koppelen aan inkomen i.p.v. aan statuut?

1.4 Modernisering van de arbeidsmarkt / Loopbanen

De regering wil inzetten op een meer flexibele arbeidsorganisatie en arbeidstijd, zoals de annualisering van de arbeidstijd, deeltijds werken, overuren en glijdende arbeidsuren. De regering zal voorstellen doen om een "loopbaanrekening" in te voeren die de werknemers in staat stelt om tijd en/of een loon te accumuleren.

De VVSG juicht een vereenvoudiging en modernisering (flexibilisering) van de regelgeving over arbeidstijd toe. Ze vraagt voor de lokale besturen mogelijkheden om na collectieve onderhandelingen met de vakorganisaties af te wijken van bepaalde regels uit de Arbeidswet, net zoals dit nu al kan voor private werkgevers. Ook de regels in de Arbeidstijdwet vragen meer flexibiliteit, zoals de annualisering van de arbeidstijd. Gelet op het belang voor de lokale besturen wil de VVSG betrokken worden bij het sociaal overleg hierover.

Na advies van de sociale partners wordt een nieuw loopbaanmodel ingevoerd dat de bedrijven meer soepelheid biedt bij de arbeidsorganisatie enerzijds en de werknemers een beter evenwicht tussen werk en privéleven anderzijds. In het nieuwe model zullen de werknemers een loon ontvangen dat meer overeenstemt met hun competenties en productiviteit, in plaats van een loutere lineaire toename in functie van leeftijd en anciënniteit. De hiervoor noodzakelijke herziening van de loonbarema's, die vervolgens geleidelijk kunnen worden ingevoerd, moet in samenhang met de vermindering van het aantal paritaire comités worden afgerond.

De barema's voor lokale besturen zijn een Vlaamse bevoegdheid. Hier rijst wel het mogelijke probleem van concurrentie tussen private en publieke sector indien private barema's grondig worden gewijzigd en die van de publieke sector niet.

De regering wil de verdere harmonisering van de statuten arbeider en bediende binnen een strikt tijds kader bewerkstelligen en hiervoor concrete voorstellen uitwerken. Hierbij moet men rekening houden met de financiële impact voor alle betrokken actoren.

Voor de VVSG is het belangrijk dat de harmonisering van de statuten arbeiders-bedienden op een voor de lokale besturen budgettair neutrale wijze gebeurt.

Werknemers moeten zich inschrijven bij de gewestelijke arbeidsbemiddelingsdiensten binnen de maand nadat de opzeg is ingegaan. Dit is een voorwaarde om te kunnen genieten van de werkloosheidsuitkering.

De opgezegde werknemer moet daar dan door de werkgever over geïnformeerd worden. Zo niet, bestaat het risico dat de werkloosheidsuitkering niet onmiddellijk verkregen wordt met alle gevolge van dien voor zowel werkloze als eventueel het OCMW. Er moeten bijgevolg duidelijke waarborgen m.b.t. het informeren van de opgezegde werknemers ingebouwd worden in de werkloosheidsreglementering.

1.5 Tijds krediet en loopbaanonderbreking

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.6 Loopbaaneinde

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.7 Deelname aan de arbeidsmarkt aanmoedigen

Er wordt een federaal kader uitgewerkt voor de invoering van een gemeenschapsdienst voor langdurig werkzoekenden. Dit wordt uitgevoerd in een samenwerkingsakkoord met de Gewesten. Dit kader moet voldoen aan de volgende voorwaarden:

- De gemeenschapsdienst bestaat uit twee halve dagen per week;
- De uitoefening van de gemeenschapsdienst mag de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt niet verminderen;
- De gemeenschapsdienst moet worden ingepast in een traject naar werk;
- De Gewesten krijgen de mogelijkheid om langdurig werkzoekenden die een aangeboden gemeenschapsdienst weigeren, te schorsen.

Na de regionalisering van de PWA's komt er opnieuw een systeem met de kenmerken van een PWA, maar nu met een verplichte gemeenschapsdienst die niet vergoed wordt. Hoe zal de uitvoering plaatsvinden? Krijgen de lokale besturen hierbij een rol? Wat is de verhouding met de inmiddels geregionaliseerde PWA's?

Bovendien wordt de gemeenschapsdienst ook ingevoerd voor OCMW-cliënten, maar een gemeenschapsdienst is nu al mogelijk via het Geïndividualiseerd Project Maatschappelijke Integratie (GPMI) voor leefloners. Dit wordt ook bevestigd door deel 3.3.5 van het regeerakkoord.

De regering zal de versterkte degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen, die door de vorige regering werd ingevoerd, voortzetten. (...) Vanaf 1 januari 2015 wordt voor de nieuwe instroom onder de leeftijd van 21 jaar het recht op een inschakelingsuitkering gekoppeld aan een minimale diplomaveerste. Deze extra voorwaarde geldt zolang de betrokkene de leeftijd van 21 jaar niet heeft bereikt.

De RVA sluit om diverse redenen personen tijdelijk of definitief uit van het recht op werkloosheidsuitkeringen waardoor mensen sneller aangewezen zijn op een leefloon of OCMW-maatschappelijke dienstverlening. Bovenstaande maatregel in combinatie met de beslissingen van de vorige federale regering maken dat in Vlaanderen 13.000 werkzoekenden met een beroepsinschakelingsuitkering op 1 januari 2015 hun uitkering verliezen. Na aftrek van een kleine specifieke doelgroep die hun uitkering behouden, blijven bijna 10.000 mensen in de loop van 2015 achter zonder uitkering. Daarbij zit ook een categorie zogenaamde 'niet-toeleidbaren', waarvan men in Vlaanderen vindt dat ze niet in een werkloosheidsuitkering thuishoren. Deze mensen komen dan bij het OCMW langs om een leefloon te vragen. Een financieel en inhoudelijk afsprakenkader met zowel het federaal en Vlaams niveau dringt zich snel op. Dit afsprakenkader moet o.a. een compensatieregeling voor de OCMW's bevatten die de financiële gevolgen van de toename van OCMW-cliënten als gevolg van de wijzigingen in de werkloosheidsreglementering opvangt.

1.8 Re-integratie van personen die arbeidsongeschikt zijn

De periode van gewaarborgd loon bij arbeidsongeschiktheid wordt op 2 maand gebracht. Zo worden werkgevers geresponsabiliseerd en krijgen ze de mogelijkheid om via preventieve maatregelen en aangepast werk, te vermijden dat de werknemers definitief de arbeidsmarkt verlaten en arbeidsongeschikt blijven.

Van alle overheden zullen vooral de lokale besturen hiervan de budgettaire gevolgen ondervinden, want zij hebben relatief het grootste aantal contractanten in dienst. Deze meerkosten komen er in een nu al vaak problematische budgettaire situatie. Lokale besturen doen ook nu al hun best om in aangepast werk te voorzien, maar dit is in de praktijk niet altijd haalbaar.

1.9 De arbeidsmarkt inclusief maken

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.10 KMO's: Ondernemen alle kansen geven

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.10.1 Elektronische handel

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.10.2 Horeca

De horecasector heeft af te rekenen met een aantal uitdagingen die te maken hebben met de versoepeling van het systeem van occasioneel werk, de invoering van de geregistreerde elektronische kassa, de fiscaliteit, de administratieve vereenvoudiging en de volksgezondheid. (...)

De regering zorgt voor een administratieve vereenvoudiging voor de sector, onder andere betreffende de sociale documenten, zoals de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (DI-MONA).

De VVSG herhaalt haar pleidooi om de regelgeving over drankvergunningen te moderniseren en drastisch te vereenvoudigen (KB van april 1953 (gegiste dranken) en de wet van december 1983 (sterke drank)). De uitgangspunten hierbij zijn een aangepaste en ingeperkte lijst van morele uitsluitingsgronden die voor alle drankgelegenheden van toepassing blijven. Tegelijkertijd kan de verplichte drankvergunning afgeschaft worden. De VVSG pleit ervoor dat deze vervangen wordt door een facultatieve vergunning die gemeenten kunnen (en niet langer moeten) invoeren. Met de afschaffing van de verplichte vergunning zou een grote administratieve last voor ondernemers én gemeentebesturen verdwijnen, zonder daarbij te moeten inboeten op de betrachtingen van de initiële regelgeving. Bij uitbreiding pleit de VVSG ook voor de afschaffing van het verplicht uithangen van de besluitwet van 1939, een volgens ons volledig overbodige last voor de horecaondernemer. Zie ook 6.4.2.

De regering onderzoekt met de betrokken sectoren hoe er meer transparantie kan komen inzake de prijsvorming van brouwerijcontracten en duidelijkheid over de specifieke rol van de leverancier, de verhuurder dan wel de financier met als oogpunt de vrijheid van de ondernemer niet te beletten bij het aanbieden van producten.

Wegens het belang van de horecasector voor het lokale economische weefsel, staat de VVSG positief ten aanzien van dit initiatief. Dit kan een belangrijke stimulans zijn voor een meer leefbare, meer diverse en kwaliteitsvollere horeca.

Zoals ook voor alle andere sectoren zal de regering erop toezien dat er een charter wordt opgesteld en ondertekend tussen de diverse inspectiediensten en de vertegenwoordigers van de sector. (...) Controles van verschillende inspectiediensten worden zoveel mogelijk in één inspectie die op éénzelfde moment wordt uitgevoerd. Bij problemen moeten inspecteurs probleemoplossend coachen. Opeenvolgende negatieve resultaten moeten leiden tot duidelijke sancties.

De VVSG volgt het principe van de gecoördineerde inspecties. Deze zijn niet alleen wenselijk voor de (horeca)ondernemers, tegelijkertijd kunnen zij ook een kostenbesparing en efficiëntiewinst voor de gemeentebesturen en de lokale politiediensten opleveren. Daarom is het wel van belang dat bij dergelijke inspecties tijdig en voldoende wordt afgestemd en overlegd met het betrokken gemeentebestuur en de lokale politiediensten.

1.10.3 Financiering van ondernemingen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.10.4 Vereenvoudiging van KMO-wetgeving

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.11 Administratieve vereenvoudiging

1.11.1 De elektronische facturatie

De elektronische facturatie zal voor de overheid verplicht worden vanaf 2016. Om het leven van de ondernemingen te vereenvoudigen, dient gelijktijdig te worden gewaarborgd dat de leveranciers van de overheid hun facturen via hetzelfde elektronisch platform kunnen doorzenden, ongeacht of de bestemming de federale, de regionale of de lokale overheid is.

Positief voornemen omdat met elektronische facturatie efficiëntiewinsten te boeken zijn. We gaan ervan uit dat de streefdatum slaat op de federale overheid. De VVSG ziet het belang in van e-invoicing, want de afhandeling van een elektronische factuur kost minder en gaat vlugger. De invoering bij de lokale besturen moet gepaard gaan met de nodige ondersteuning. Elektronische facturatie is niet alleen een ICT-aangelegenheid, ze zal de besturen ertoe aanzetten ook de interne workflow te wijzigen, wat tijd en middelen vraagt (zoals de nood om de volledige keten op te zetten met onder meer de elektronische bestelbon; de centrale registratie van binnenkomende facturen; andere aanpassingen van interne procedures). We moeten dus waken over de kosten die deze hervorming meebrengt.

1.11.2 Optimalisatie van de Kruispuntbank van Ondernemingen

De regering wenst de opdrachten van de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) te versterken, zodat de KBO de enige administratieve gesprekspartner van de KMO's en van de Gewesten wordt. Een document dat aan de KBO werd bezorgd, zal niet meer aan een andere overheidsorganisatie moeten worden bezorgd. De kwaliteit van de gegevens van de KBO dient verder te worden verbeterd om er een performant en toegankelijk instrument van te maken, het gebruik ervan te verhogen en daardoor het 'only once-beginsel' te concretiseren.

De KBO wordt een echte kruispuntbank. Er moet voortgewerkt worden aan de kwaliteit van de ondernemingsdata: juiste data zijn een noodzakelijke voorwaarde om het 'only once-principe' te kunnen hanteren. Dit gebeurt ook het best met een Open Data formaat. De KBO-Select, waarbij lijsten van ondernemersdata beschikbaar zijn, moet uitgebreid gecommuniceerd en toegelicht worden aan de gemeenten. De VVSG wil hierbij de nodige ondersteuning bieden.

Aan de andere kant en voor zover alle ondernemingen en alle zelfstandigen in de KBO zijn opgelijst, zullen deze een e-mailadres moeten melden dat dan als officieel adres zal worden erkend en dat wettelijk hetzelfde zal zijn als het fysieke adres van de maatschappelijke zetel.

De VVSG vindt het zeer positief dat een e-mailadres een verplicht gegeven wordt bij de Kruispuntbank van Ondernemingen. Hierdoor kunnen de gemeenten makkelijker en efficiënter communiceren met de ondernemers op hun grondgebied en hoeft er niet langer gewerkt te worden met plaatselijke tweede waarheden.

Bovendien moet de informatie in de KBO het voor de gebruikers mogelijk maken om gemakkelijk vast te stellen of de ondernemingen al dan niet aan de vereiste ondernemingsbevoegdheden voldoen.

De VVSG herhaalt haar pleidooi voor een centrale databank die alle gegevens van kermistoestellen bevat. Kermistoestellen moeten verplicht aan verschillende controles onderworpen worden (cf. KB van 18 juni 2003): risicoanalyse, periodiek nazicht, onderhoudsinspectie en opstelingsinspectie. De kermisuitbater moet in iedere gemeente dezelfde keuringsrapporten, waarvan sommige 10 jaar geldig zijn, voorleggen. Een centrale databank die alle gegevens van de kermistoestellen en -uitbater bevat, zou een enorme stap voorwaarts betekenen voor zowel de gemeenten, die niet telkens opnieuw de documenten moeten opvragen, als de kermisuitbaters, wegens een drastische administratieve vereenvoudiging en kostenbesparing. De koppeling van databanken is hierbij aangewezen.

1.11.3 KMO-test

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.11.4 Only once

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.11.5 Overheidsopdrachten

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.12 Een proactief beleid voor het vermijden van faillissementen en het herstarten na faillissement

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

1.13 De landbouw, een volwaardige economische sector

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2 Pensioenhervorming

De regering zet in op een structurele hervorming van de pensioenen, en dit met het oog op het betaalbaar houden van de pensioenen. In het regeerakkoord is een volledig hoofdstuk gewijd aan fundamentele wijzigingen die men op korte, middellange en lange termijn wil doorvoeren, zowel aan de werknemerspensioenen als aan de ambtenarenpensioenen.

De VVSG erkent de noodzaak van een structurele pensioenhervorming en beseft dat hiervoor ingrijpende maatregelen nodig zijn, zowel op de korte als op de lange termijn. De lokale besturen vragen maatregelen die de verdere stijging van de pensioenuitgaven voor statutairen af-toppen door ingrepen op het vlak van gelijkgestelde periodes, perequatie, gemengd pensioen, enz. Omdat het effect van dergelijke beslissingen pas na een tijd speelt, moeten ze meteen bij de start van de nieuwe federale legislatuur worden genomen.

De regering zal een adviserend Nationaal Pensioencomité oprichten, dat zal instaan voor de voortdurende en systematische opvolging van de sociale en financiële houdbaarheid van de drie stelsels. Het Nationaal Pensioencomité zal tripartite worden samengesteld, en bestaat uit vertegenwoordigers van de federale regering, vertegenwoordigers van de sociale partners,

van de werknemers en de zelfstandigen, vertegenwoordigers van de representatieve ambtenarenvakbonden en vertegenwoordigers van de diverse overheidsniveaus.

De VVSG vraagt dat de lokale besturen structureel betrokken worden bij het overleg over de pensioenhervorming, o.a. met een vertegenwoordiging in het Nationaal Pensioencomité.

2.1 Actief ouder worden

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.2 Pensioenbonus

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.3 Specifieke aanpassingen aan de wetgeving van het ambtenarenpensioen

De regering zal daarom in nauw overleg met de sociale partners van de publieke sector pensioenhervormingen tot stand brengen die een harmonisering met de wetgeving van de stelsels van de privésector beogen. (...) De volgende aspecten van het ambtenarenpensioen zullen het voorwerp uitmaken van onderhandeling met de sociale partners van de publieke sector :

- De mate waarin een uitfasering met 6 maanden per kalenderjaar van de diplomabonificatie vanaf 2015 mogelijk is voor de loopbaanvoorwaarde voor het vervroegd pensioen. Het Nationale Pensioencomité zal de uitfasering van de diplomabonificatie voor de berekening van het pensioenbedrag door een regularisatie van de studieperiodes via een persoonlijke bijdrage onderzoeken.
- De loopbaanduur voor de berekening van een volledig pensioen bij voordelige tantièmes. Als deze maatregel wordt genomen zullen pensioenrechten die opgebouwd zijn ingevolge voordelige tantièmes behouden blijven. In de loop van deze legislatuur zal een maatregel worden genomen zodat alle pensioenrechten opgebouwd worden, zowel voor de berekening als voor de toegang tot het vervroegd pensioen, aan tantième 1/60e uitgezonderd bij zware beroepen in de publieke sector.
- De gelijkstelling van periodes als contractueel overheidspersoneel voor toekomstige statutaire ambtenaren. Als deze maatregel wordt genomen zullen voor contractueel overheidspersoneel dat benoemd wordt na de datum van het regeerakkoord de contractuele jaren niet langer opgenomen worden voor de berekening van het ambtenarenpensioen, eens men statutair wordt. De tijdelijke en de daarmee gelijkgestelde personeelsleden van het onderwijs blijven onder de toepassing van het overheidspensioenstelsel vallen, gezien het om tijdelijke statutaire personeelsleden gaat. De inwerkingtreding van deze maatregel is gekoppeld aan een tweede pijler pensioen voor contractuelen met een voldoende bijdrageniveau.
- De voorwaarde dat een statutair ambtenaar minimaal vijf effectieve dienstjaren moet hebben om aanspraak te kunnen maken op een wettelijk rustpensioen als statutair ambtenaar wordt opgeheven vanaf 2015.

De regering zal, in overleg met de Gewesten, de Gemeenschappen en de lokale besturen, onderzoeken hoe het ziektepensioen voor ambtenaren kan worden vervangen door arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in het kader van het ziekte- en invaliditeitsstelsel voor werknemers.

De VVSG verwelkomt de verschillende geplande maatregelen voor de beperking van de kostprijs van de statutaire pensioenen. We moeten er wel rekening mee houden dat het financiële effect pas over vele jaren zal spelen. De VVSG betreurt het feit dat de federale regering niet voorziet in een structurele cofinanciering van deze kosten, zoals dat wel gebeurt voor de andere pensioenstelsels.

De VVSG vindt een onderzoek naar de toenadering tussen het ziektestelsel voor werknemers (contractanten) en dat voor statutaire medewerkers zeer waardevol. Gelet op de moeilijke financiële situatie, is het belangrijk om hiervoor een goede kosten-batenanalyse te maken. Het is in elk geval een goede zaak als de vervroegde uittreding om medische redenen als achterpoortje van het (te) vervroegd pensioen stopgezet wordt (in het kader van de hogere activiteitsgraad van oudere werknemers). Maar zoals de pensioencommissie ook aanstipte, is een leeftijdsbewust personeelsbeleid nodig.

De regering zal het arrest nr. 103/2014 van het Grondwettelijk Hof van 10 juli 2014 uitvoeren, zodat verschillen in behandeling tussen de pensioenreglementering van het personeel van de geïntegreerde politie en de pensioenwetgeving van het algemeen stelsel die niet objectief te verantwoorden zijn, opgeheven worden. Personeelsleden bij de politie die voor de datum van het arrest (10 juli 2014) hun pensioen hadden kunnen aanvragen, zullen onder de bestaande voorwaarden voor het pensioen blijven vallen. Er zal voor politiepersoneel dat 53 jaar is op 10 juli 2014 in een niet verplichte overgangsregeling voorzien worden via de invoering van een eindloopbaanregime (het aanvragen van een aangepaste functie) en, bij gebrek hieraan, een tijdelijke en uitdovende bezoldigde afwezigheid in non activiteit in het statuut van de politie op 58 jaar en ten vroegste vanaf het moment dat ze minder dan 4 jaar van hun mogelijke opname van het vervroegd pensioen verwijderd zijn.

Het is onduidelijk wat deze plannen concreet inhouden. De VVSG wijst op het belang van een goed evenwicht tussen enerzijds de maatschappelijke noodzaak dat iedereen langer zal moeten werken en anderzijds het belang van voldoende overgangsmaatregelen voor het politiepersoneel, waarbij de betaalbaarheid voor de lokale politiezones cruciaal is.

2.4 Zware beroepen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.5 Het aandeel van gewerkte periodes in de loopbaan uitbreiden

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.6 Armoedebestrijding bij gepensioneerden en verbetering van de minimumbescherming

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.7 Een pensioensysteem dat beantwoordt aan gewijzigde maatschappelijke tendensen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.8 Gedeeltelijke opname van het pensioen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

2.9 Democratisering van de aanvullende pensioenen

Parallel met de invoering van een gemengd pensioen (een pensioen van werknemer voor de jaren als contractueel en een overheidspensioen voor de jaren als statutair) zal de regering het huidige rechtskader op het gebied van aanvullend pensioen aanpassen zodat de openbare besturen en de overheidsbedrijven aangemoedigd worden om een aanvullend pensioenstelsel te ontwikkelen bij contractueel overheidspersoneel en een begin maken met de opbouw ervan voor het federaal overheidspersoneel met een voldoende bijdrageniveau. In overleg met de openbare besturen, zullen ze geleidelijk verplicht worden de uitvoering van hun aanvullende pensioenen aan een pensioeninstelling toe te vertrouwen.

De VVSG juicht de veralgemeende invoering van de tweede pensioenpijler toe. Dat is ook logisch en belangrijk wanneer de contractuele jaren niet meer meetellen voor de opbouw van het ambtenarenpensioen, een voorstel dat de VVSG (samen met de UVCW en VSGB) al vaker heeft gedaan. 98% van de Vlaamse lokale besturen is al gestart met de opbouw van een tweede pensioenpijler voor contractuele medewerkers. De VVSG vraagt dat eventuele nieuwe reglementering en/of verplichtingen, de bestaande systemen respecteren. Om tot een veralgemeend en wezenlijk aanvullend pensioen te komen, zal er extra financiering nodig zijn vanuit andere middelen dan door de lokale besturen zelf. Daarbij moet ook rekening gehouden worden met een eerlijke verdeling van de middelen, opdat de Vlaamse lokale besturen niet 'gestraft' worden omdat ze al met een tweede pensioenpijler gestart zijn. De VVSG vraagt om betrokken te worden bij de discussie over de algemene invoering van de tweede pensioenpijler. Daarnaast vraagt de VVSG dat de financiële middelen die in de federale zorgakkoorden voor de publieke sector van 18 juli 2005 en van 2013 werden opgenomen voor de uitbouw van een tweede pensioenpijler ook effectief de betrokken lokale besturen en hun medewerkers ten goede zullen komen.

2.10 Transparante informatie aan (toekomstige) gepensioneerden

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3 Sociale vooruitgang en gezondheidszorg

3.1 Waarborgen van de financiering van de sociale zekerheid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.2 Zelfstandigen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.3 Sociale bescherming en armoedebestrijding

De VVSG betreurt dat het federale regeerakkoord geen aanzet bevat om eindelijk werk te maken van een beter statuut van de lokale mandatarissen op het vlak van sociale bescherming, aansprakelijkheid, politiek verlof, enz.

3.3.1 Een menswaardig inkomen

Het systeem van socio-professionele vrijstelling zal op basis van een evaluatie worden geoptimaliseerd om de professionele integratie te bevorderen en de werkloosheidsval te vermijden.

Aangezien de OCMW's socio-professionele integratie toepassen voor elke (equivalente) leefloontrekker die aan het werk gaat, zouden de OCMW's betrokken moeten worden bij deze evaluatie. Is de basis voor de hervorming de studie en aanbevelingen van de Koning Boudewijnstichting van enkele jaren geleden? Deze diende voorlopig alleen maar voor het spreiden van de periode van 3 jaar over 6 jaar (wijziging per 1 oktober 2014)

Het Geïndividualiseerd Project voor Maatschappelijke Integratie (GPMI) wordt in overleg met de sector uitgebreid naar andere gerechtigden inzake maatschappelijke integratie en dienstverlening. Hierin wordt, in onderling overleg, een duidelijk traject naar meer zelfredzaamheid opgenomen en worden evaluatiemomenten voorzien.

De VVSG kan zich vinden in de uitbreiding van GPMI als werkinstrument, want we hebben het onderscheid tussen -25-jarigen (verplicht GPMI) en +25-jarigen (facultatief) altijd zeer kunstmatig gevonden. De VVSG wordt graag bij deze oefening betrokken. Wordt het een algemene voorwaarde in de leefloonwetgeving? Wordt de specifieke sanctioneringsprocedure dan ook aangepast?

De regering zal in overleg met de sector de convergentie tussen het leefloon en het equivalent van het leefloon onderzoeken om tot een coherent systeem met duidelijke en geactualiseerde voorwaarden voor alle categorieën van begunstigen te komen en waarbij de huidige reglementeringen vereenvoudigd en geharmoniseerd worden, zonder de mogelijkheid van verschillende terugbetalingspercentages in vraag te stellen.

Is de geplande gelijkschakeling tussen de Wet Recht op Maatschappelijke Integratie (RMI-wet) en de regeling equivalent leefloon een voorbode van een grote herziening van de RMI-wet? Op zich zou het een goede zaak zijn om er één systeem van te maken, op voorwaarde dat aan de terugbetaling van de financiële steun niet geraakt wordt. Waar het regeerakkoord het heeft over 'voorwaarden' moet 'rechten' staan.

Er zal onderzocht worden of de regelgeving van het leefloon nog aangepast is aan actuele samenlevingsvormen en/of zorgvormen.

De nadruk ligt hier op 'onderzoek', dus nog niet op een aanpassing in de wetgeving. Nochtans is een hervorming echt wel nodig, ook vanuit het oogpunt van armoedebestrijding: het huidige systeem moedigt het alleen wonen aan (met problemen van domiciliefraude tot gevolg), terwijl samenwonen beter is tegen armoede. De VVSG vraagt om dit ook samen te bekijken met de eventuele hervormingen in de RMI-wet, zodat die globaal en niet partieel kan gebeuren.

De regering verhoogt geleidelijk de minimum sociale zekerheidsuitkeringen en de sociale bijstandsuitkeringen tot het niveau van de Europese armoededrempel. (...) De regering ziet toe op voldoende spanning met een inkomen uit arbeid. Uitkeringsgerechtigden zitten vandaag

vaak gevangen in een financiële werkloosheids- of inactiviteitsval omdat werken niet (of nauwelijks) meer opbrengt dan een uitkering in combinatie met bepaalde sociale voordelen. Zo dreigen zij bepaalde sociale voordelen te verliezen als ze aan de slag gaan.

Voor de VVSG ontbreekt hier een duidelijke timing. De stijging naar de Europese armoededrempel wordt in de rest van de tekst wel erg getemperd (omwille van het spanningsveld tussen laagste inkomens en uitkeringen). Wat zal voor deze regering het belangrijkste zijn: de lastenverlaging of het optrekken van de uitkeringen tot de Europese armoededrempel? De VVSG vraagt dat sociale voordelen uitdovend worden gemaakt, i.p.v. ze meteen helemaal stop te zetten als mensen aan het werk gaan.

De welvaartsenveloppes 2015-2016, 2017-2018 en 2019-2020 zullen voor 100% besteed worden. De regering zal dus de vermindering met 40% van de enveloppes besloten door de vorige regering voor de periode 2013-2014 ongedaan maken. Dit zal gebeuren via de fiscale weg.

In de mate dat ook de uitkeringen aan de indexsprong worden onderworpen en de welvaartsenveloppe moet dienen om de gevolgen hiervan op te vangen, zal er weinig over zijn voor andere bestedingen. Bovendien heeft de fiscale weg als nadeel dat de verhoging van de uitkeringen met twee jaar vertraging gebeurt, terwijl mensen met een laag inkomen nu wel de reële kosten hebben om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien.

3.3.2 Toekomstgericht armoedebeleid

De regering zal een meerjaren federaal actieplan armoedebestrijding opstellen. Elke bevoegde minister zal verzocht worden om in zijn of haar beleidsdomein voldoende gerichte, specifieke en structurele maatregelen voor te stellen en uit te voeren om de armoedebestrijding vorm te geven en te monitoren. (...) Binnen het actieplan zal er specifieke aandacht worden besteed aan de bestrijding van kinderarmoede (onder meer bij alleenstaande ouders) en armoede bij personen met een migratie-achtergrond.

De VVSG hoopt dat dit gebeurt in een coherente, niet versnipperde aanpak samen met de gemeenschappen en gewesten. Positief is dat er specifiek aandacht zal gaan naar specifieke doelgroepen, met naast kinderarmoede (alleenstaande ouders) ook voor het eerst aandacht voor armoede bij mensen met een migratie-achtergrond.

Het Netwerk van Federale Armoedeambtenaren zal de uitvoering van de maatregelen uit het federaal actieplan armoedebestrijding opvolgen. Het Netwerk zal prioriteit geven aan de doelstelling om zoveel mogelijk rechten automatisch toe te kennen. Het Netwerk zal hiertoe een evaluatie van de bestaande en nog te realiseren automatische toekenningen voorleggen aan de regering met als doel deze te maximaliseren.

Wordt het elektronisch sociaal dossier nu het middel om te komen tot een efficiënt sociaal beleid en automatische rechtentoekenning? Welke rol krijgt het OCMW in deze automatische rechtentoekenning en automatische toekenning voor het sociaal tarief? Hoe zal deze automati-

sche rechtentoekenning verlopen? Voor de OCMW's is het interessant als ze in de KSZ kunnen opzoeken of iemand zijn recht al heeft opgenomen of niet. Indien niet, zou de toekenning via het OCMW kunnen gebeuren en het liefst nog op elektronische wijze via de KSZ.

3.3.3 Armoede na echtscheiding

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.3.4 Sociale tarieven

De bestaande sociale tarieven in het kader van energie, telecom en mobiliteit zullen worden geëvalueerd met oog op een verbetering. Waar mogelijk zullen de sociale tarieven automatisch worden toegekend. De sociale energiefondsen (gas, elektriciteit en stookolie) worden geëvalueerd en, desgevallend, geherstructureerd of aangepast.

Het zou een goede zaak zijn om zowel de sociale tarieven te verbeteren en automatisch toe te kennen én de energiefondsen te herstructureren. Dit zou één energiefonds moeten worden dat hulp op maat toelaat.

3.3.5 Ondersteuning van de OCMW's en lokale besturen

In dit hoofdstuk van het regeerakkoord wordt er een belangrijke rol weggelegd voor het OCMW. Er wordt veelvuldig gerefereerd naar overleg met 'de sector'. Wij nemen aan dat dit met de drie Verenigingen van Steden en Gemeenten zal zijn.

Armoedebestrijding is prioritair een taak van de lokale besturen en OCMW's. De regering erkent de OCMW's en lokale besturen in hun rol van regisseur van het lokale armoedebeleid. De regering zal dus de ondersteuning van de OCMW's blijven garanderen.

De belangrijke rol van de OCMW's wordt hier uitdrukkelijk erkend. We mogen er dan hopelijk ook van uitgaan dat de geplande aanpassing van de organieke wet om de integratie in de gemeenten mogelijk te maken, hierbij zal aansluiten.

Een eventuele verhoging van het aantal leeflooncliënten ten gevolge nieuwe sociaaleconomische hervormingen zal desgevallend leiden tot bijkomende compensatiemiddelen voor de OCMW's. In dit opzicht zullen de overeenkomende budgetten omgezet worden in een verhoging van de terugbetalingspercentages van het leefloon.

Deze twee zinnen moeten we samen lezen. De compensatie van de OCMW's zal daadwerkelijk moeten gebeuren en we zullen erop moeten toezien. Door kruising van gegevens uit de bestaande databanken zal informatie moeten opgehaald worden. Hiervoor zullen middelen moeten worden uitgetrokken. De engagementen die door de vorige federale regering zijn aangegaan en in wetgeving zijn omgezet, moeten voortgezet worden. Verder is er de toch wel vreemde vaststelling dat de geplande hervormingen kunnen leiden tot meer mensen die bij het OCMW aankloppen. Staat dit niet haaks op de beoogde activering?

Er wordt onderzocht in overleg met de sector hoe de verschillende financieringsbronnen met betrekking tot dossierkosten en toeslagen bovenop het terugbetalingspercentage kunnen worden geharmoniseerd en vereenvoudigd met het oog op meer transparantie, eenvoud en administratieve lastenvermindering voor de OCMW's.

Uiteraard is dit een positief voornemen, als het geen verkapte besparing wordt. Zal men voor de administratieve lastenvermindering voor OCMW's het elektronische sociaal dossier als middel hanteren, of gaat men uit van de resultaten van de studie over de werklasmeting van de OCMW's die onder de verantwoordelijkheid van de vorige staatssecretaris voor maatschappelijke integratie uitgevoerd werd?

De regering evalueert het instrumentarium dat het federale niveau ter beschikking heeft voor de sanctionering en controle van de OCMW's.

Wanneer de POD MI verdwijnt en tegelijk de inspectiediensten versterkt worden in de strijd tegen (sociale) fraude, krijgen de OCMW's dan een strengere inspectie over de vloer vanuit de FOD Sociale zekerheid?

De regering zet in op de verdere ontsluiting van gegevensbanken ten behoeve van de werking van de OCMW's. (...) De nieuwe ICT van het gevangeniswezen (Sidis Suite) zal op termijn worden gekoppeld aan de kruispuntbank sociale zekerheid (6.2.4). (...) Er wordt toegezien dat het verkrijgen van een visum voor tijdelijk verblijf snel kan verkregen worden. Tegelijk zal worden toegezien op een effectieve terugkeer. In dat kader zal diegene die zich garant stelt opgenomen worden in een databank en zullen de nodige maatregelen genomen worden om zijn verplichtingen afdwingbaar te maken, inclusief voor medische kosten. Ook voor procedures waarbij vandaag reeds is voorzien in een ten lastenneming, zullen soortgelijke maatregelen genomen worden (7.2).

Voor de OCMW's is dit een prioriteit. Ze zijn namelijk al lang vragende partij om via de KSZ toegang te krijgen tot informatie over personen met een enkelband en garanten.. Verder is het goed dat gegevensbanken verder ontsloten worden voor OCMW's. Bij deze ontsluiting moet men ook rekening houden met de prioriteiten en behoeften van de OCMW's.

De regering onderzoekt hoe ze de OCMW's via positieve prikkels beter kan aansporen met het oog op een verhoogde inspanning en daaruit voortvloeiend een grotere doorstroom van leefloners naar duurzaam werk en sociale integratie.

De tekst is onduidelijk: '... beter kan aansporen met het oog op een verhoogde inspanning': we nemen aan dat hiermee bedoeld wordt dat van de OCMW's een extra inspanning wordt gevraagd over wat volgt, nl. om te komen tot 'een grotere doorstroom van leefloners naar duurzaam werk en sociale integratie'. Het gaat dus over de realisatie van het recht op maatschappelijke integratie.

Afstemming met het Vlaamse niveau zal noodzakelijk zijn ten gevolge van de regionalisering van de arbeidsmarkt en de werkgelegenheidsmaatregelen. Hiervoor moet het OCMW noodzakelijkerwijs over instrumenten beschikken, nl. er moeten Vlaamse werkgelegenheidsinstrumenten zijn die voor leefloners onmiddellijk (vanaf dag één) inzetbaar zijn. Daarnaast moet de

arbeidsmarktregisseur performant opereren en toegankelijk zijn voor het OCMW en de OCMW-cliënten. De arbeidsmarktregisseur mag geen flessenhals worden. Het instrument bij uitstek hiertoe van de OCMW's, nl. art. 60§7, moet gevrijwaard worden, evenwel met de nodige modernisering en aanpassingen.

De federale regering zal het wettelijk kader aanpassen zodat een organieke integratie van de gemeentebesturen en de OCMW's mogelijk wordt. Daarbij wordt erover gewaakt dat de huidige opdrachten van het OCMW met betrekking tot maatschappelijke dienstverlening met respect voor de privacy van de betrokkenen en met de nodige waarborgen met betrekking tot de professionaliteit van de dienstverlening verzekerd blijven.

Voor de VVSG moet elke bestuurlijke hervorming in de verhouding gemeente-OCMW leiden tot een beter lokaal sociaal beleid. Daarom is het essentieel dat de nodige garanties worden ingebouwd zoals verwoord in het regeerakkoord en dat de hervormingen niet ten koste gaan van de OCMW-cliënteel.

3.3.6 Een toegankelijke gezondheidszorg voor iedereen

Het project van Mediprima wordt tijdens deze legislatuur volledig uitgerold. De controle door de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (HZIV) van de medische kosten die aan de federale staat ter terugbetaling voorgelegd worden, wordt versterkt.

Waar zal de focus van deze uitrol liggen? Wordt eerst een uitbreiding van de doelgroepen beoogd (nu enkel niet verzekerden en niet verzekerbaren) of wordt eerst het soort medische kosten verruimd (nu enkel ziekenhuizen)? OCMW's zijn voorstander van het eerste om de werking te vergemakkelijken. In dit kader spreekt men enkel van de HZIV, maar om Mediprima (het IT-systeem om de beslissingen tot tenlasteneming van de medische hulp door de OCMW's te beheren) volledig uit te rollen moeten ook de ziekenfondsen aangesproken en versterkt worden.

Het principe van de dringende medische hulp aan personen zonder wettig verblijf, blijft gehandhaafd. De notie van "dringend karakter" wordt, in overleg met medische experts verduidelijkt zonder dat dit leidt tot een lijst van aandoeningen die al dan niet in aanmerking komen om door de federale staat ten laste genomen te worden.

Het kader moet duidelijk zijn. Er moet vermeden worden dat de ene arts voor een aandoening een attest dringende medische hulp aflevert en een andere niet. De gevolgen voor het OCMW moeten ook duidelijk zijn in het kader van het sociaal onderzoek en het invoeren van een beslissing in Mediprima.

3.3.7 Eigen instrumenten van de overheid gericht op armoedebestrijding

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.3.8 Digitale kloof bestrijden

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.3.9 Dakloosheid en winteropvang

Zoals overeengekomen in het op 12 mei 2014 door het Overlegcomité goedgekeurde samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de Gemeenschappen en Gewesten, benadrukt de regering dat de lokale besturen in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor op de opvang van de daklozen. De regering erkent dat de winterperiode specifieke inspanningen kan vereisen. De federale regering verklaart zich bereid om samen met de Gewesten en Gemeenschappen binnen hun bevoegdheden de nodige inspanningen te leveren op voorwaarde dat de lokale inspanningen maximaal uitgeput zijn.

In het Overlegcomité zijn de lokale besturen niet vertegenwoordigd, maar toch worden hier verantwoordelijkheden aan de lokale besturen gegeven. Wat houdt deze opdracht in? Moeten lokale besturen enkel zorgen voor opvang, of hoort daar ook begeleiding bij? Wanneer zijn de lokale inspanningen bovendien 'maximaal uitgeput'? De VVSG benadrukt dat daklozenproblematiek vaak de gemeentegrenzen overschrijdt en dat ondersteuning van andere bestuursniveaus dus wenselijk is.

3.4 Strijd tegen de sociale fraude en sociale dumping

3.4.1 Sociale dumping

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.4.2 Uitkeringsfraude

Domiciliefraude zal tegengegaan worden via samenwerking tussen de politie, het Rijksregister en de sociale inspectiediensten.

De VVSG is blij dat de federale overheid blijft werk maken van de domiciliefraude. De gemeenten verwachten hierbij wel de nodige ondersteuning.

3.4.3 Bijdragefraude

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.4.4 Grensoverschrijdende sociale fraude

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.4.5 Specifieke maatregelen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.5 Kunstenaarsstatuut

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.6 Betaalbare, toegankelijke en kwalitatief hoogstaande gezondheidszorg

3.6.1 Bevorderen van de toegankelijkheid

Concreet betekent dit dat de regering minstens volgende tussendoelen wil bereiken: progressief toekennen van het recht op verplichte derdebetalersregeling bij de huisarts, te beginnen vanaf 1 juli 2015 met patiënten die genieten van een verhoogde verzekeringstegemoetkoming; onderzoeken van de mogelijkheid tot uitbreiding van de maximumfactuur voor psychiatrische

patiënten in langdurig verblijf; automatische toekenning van rechten in het kader van de verdere modernisering en informatisering van processen en gegevensstromen in de ziekteverzekering en het gebruik van de eHealth-diensten;

De VVSG vraagt om hierbij betrokken te worden als vertegenwoordiger van de OCMW's, die vaak residentiële ouderenzorg organiseren.

3.6.2 Aanbod aansluitend op de zorgnoden van de bevolking

Het KB-nummer 78 wordt grondig herzien. De competenties van de beoefenaars van een gezondheidszorgberoep worden uitgezuiverd en herschikt overeenkomstig het principe van de subsidiariteit, waarbij de taken worden toegewezen aan die zorgverleners die de vereiste zorg op de meest doelmatige en kwaliteitsvolle wijze kunnen verlenen.

De VVSG verwelkomt de geplande herziening van het KB 78 met betrekking tot de zorgberoepen. Voor de VVSG moeten daarbij maximaal de capaciteiten van zorgverleners tot uiting kunnen komen, rekening houdend met ervaring. Deze evaluatie moet gebeuren in samenspraak met alle betrokken werkgevers- en werknemersfederaties, ook uit de openbare sector.

Er wordt meer aandacht besteed aan de organisatie van multidisciplinaire samenwerking. De regelgeving betreffende het erkennen en toekennen van sub- en superspecialisaties wordt geëvalueerd en zo nodig bijgesteld.

Multidisciplinair overleg moet voor de VVSG gaan over zowel de medische als de welzijnsaspecten van zorg. Daarom is het zeer belangrijk dat er één overlegstructuur is waar zowel de federale als de Vlaamse gezondheidssectoren elkaar vinden in functie van de zorgvrager.

Deze overlegstructuur moet dan ook zo dicht mogelijk bij de zorgvrager georganiseerd worden. De lokale overheden moeten hierbij vanuit hun op te nemen regierol (Vlaams Regeerakkoord) een belangrijke rol toegewezen krijgen.

De regering zal de verdere uitbouw van het door werkgevers en werknemers opgezette systeem van functiekwalificatie in de zorg gebruiken als leidraad voor de herwaardering van het beroep van verpleegkundige. Het attractiviteitsplan voor verpleegkundigen wordt verder uitgevoerd.

Door de bevoegdheidsoverdracht behoren o.m. de woonzorgcentra niet meer tot de federaal gefinancierde gezondheidssectoren. In het verleden werd voor het geheel van deze sectoren een grootscheepse loonharmonisering doorgevoerd. Nieuwe initiatieven voor (gezondheids)zorgpersoneel op het federale niveau gebeuren noodzakelijkerwijs in overleg met de deelstaten (en omgekeerd) zodat de gelijkschakeling die men in het verleden realiseerde geen maat voor niets is geweest.

De uitbouw van nadere zorgcircuits rond personen met een chronische aandoening – inzonderheid personen met dementie – wordt bestudeerd aan de hand van proefprojecten, en kan na een positieve evaluatie verankerd worden in de regelgeving.

De VVSG vraagt hier een afstemming met het dementieplan Vlaanderen, in overeenstemming met de evolutie naar 'dementievriendelijke gemeenten'.

Het vermijden van onnodige ziekenhuisopnames en onnodig lange ziekenhuisverblijven, gecombineerd met het aanbieden van alternatieve en goedkopere vormen van zorg, moeten de nodige ruimte creëren om, in overleg met de betrokken deelstaten en de sector, een substantieel deel van de ziekenhuisbedden, waaronder alle niet verantwoorde bedden en een deel van de T-bedden, om te zetten in al dan niet residentiële of transmurale opvang van patiënten die tijdelijk of definitief niet ambulantly verzorgd kunnen worden maar die geen dure ziekenhuisomkadering (meer) behoeven. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van de bepalingen van artikel 107 van de ziekenhuiswet.

De VVSG vraagt om hierbij betrokken te worden als vertegenwoordiger van de OCMW's die residentiële ouderenzorg organiseren.

3.6.3 Een kompas en een moderne organisatiestructuur voor onze gezondheidszorg

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.6.4 Correcte prijszetting

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

3.6.5 Nadruk op doelmatigheid

De regering neemt bijkomende maatregelen om in de residentiële ouderenzorg de objectief vastgestelde overconsumptie van geneesmiddelen terug te dringen.

De VVSG vraagt om hierbij betrokken te worden als vertegenwoordiger van de OCMW's die residentiële ouderenzorg organiseren.

4 Financiën

4.1 Fiscale hervorming

4.1.1 Principes van de fiscale hervorming

Er wordt gezorgd voor een loyale fiscale concurrentie binnen alle activiteitssectoren en tussen de privésector en de overheidssector (bijvoorbeeld met betrekking tot intercommunales en on-eigenlijk gebruikte vzw's).

De regering zal erover waken dat tussen alle private en publiekrechtelijke actoren, zoals de overheidsbedrijven, naamloze vennootschappen van publiek recht, vzw's in handen van overheidsorganisaties of intercommunales, die op eenzelfde externe markt actief zijn een loyale concurrentie kan verzekerd worden.

Deze tekst druist in tegen het VVSG-Memorandum, dat o.a. stelt: 'Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zijn publieke instellingen die het verlengstuk van de gemeenten vormen. De zorg voor het algemeen belang onderscheidt hen van privaatrechtelijke bedrijven. Een aanpassing van het fiscale statuut op het vlak van vennootschapsbelastingen, btw of andere aspecten is daarom niet opportuun.'

Het regeerakkoord ceërt onduidelijkheid waar het gaat over 'activiteitssectoren' (welke bedoelt men?) en over 'op eenzelfde externe markt actief' zijn (wat betekent dit, en over welk

tijdsbestek wordt dit bekeken?). Bovendien verengt men loyale concurrentie tot het hebben van eenzelfde fiscale statuut, en houdt men geen rekening met andere factoren. Daarnaast zijn de potentiële gevolgen groot. Zo hebben de afvalintercommunales een ambitieus Vlaams beleid uitgevoerd en de hoeveelheid huishoudelijk afval doen afnemen. Daardoor kunnen ze hun installaties ook inzetten voor sommige bedrijfsafvalstromen, waardoor ze mogelijk ook actief worden op een 'externe markt' en dus onderhevig aan een fiscaal minder gunstig statuut. De maatregel riskeert ook een discriminatie in te voeren tussen twee gemeenten die activiteiten samen doen (mogelijk belastingplichtig) en één gemeente die zelfstandig optreedt (geen belasting). Nochtans doen gemeenten aan intergemeentelijke samenwerking in een zoektocht naar schaaloptimalisatie en dus hogere efficiëntie. Willen we dat nu extra belasten?

Voor de overheid als geheel is de geplande maatregel hoogstens budgettair neutraal, want de federale schatkist komt extra geld halen bij de gemeenten (volgens de begrotingstabel 200 miljoen euro in 2015 en 230 miljoen euro in 2018). Voor intercommunales wordt het opbouwen van eigen vermogen minder interessant, wat bij investeringen en leningen kan leiden tot hogere intrestvoeten en dus hogere kosten. In elk geval houdt deze maatregel een risico in op een zwaar negatief financieel effect voor de gemeenten.

De kans is groot dat het uiteindelijk de burgers zijn die deze maatregel betalen: via minder dienstverlening door de gemeente, via hogere gemeentebelastingen of door een stijging van de energieprijzen (als netbeheerders de vennootschapsbelasting doorrekenen in de nettarieven).

4.1.2 De werkbonus

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

4.1.3 Personenbelasting

Zonder vooruit te lopen op de in het vooruitzicht gestelde hervorming, wordt bij het begin van de legislatuur onmiddellijk een verschuiving van de belasting op arbeid naar belasting op andere inkomsten doorgevoerd. Dit door een verhoging van de forfaitaire aftrek van beroepskosten, waardoor het netto-inkomen uit arbeid na belasting stijgt. De kostprijs van deze verhoging wordt onder meer gefinancierd door accijnzmaatregelen inzake tabak en diesel, een verbreding van de handelingen die aan btw onderworpen zijn, en een belasting van inkomsten van trusts en andere juridische constructies in het buitenland ("doorkijkbelasting").

Gemeenten heffen bijna alle een aanvullende belasting op de personenbelasting (APB). Een daling van de PB heeft dus een negatief effect op de APB. Van de accijnzen en btw krijgen de gemeenten niets, dus is deze fiscale verschuiving voor hen niet neutraal. Om de ontvangsten uit de APB op hetzelfde niveau te houden, zullen de gemeenten hun tarief moeten verhogen. Ondanks de al jarenlange eis vanuit de verenigingen van lokale besturen, bevat het regeerakkoord niets over de invoering van een voorschottensysteem voor de APB. Dat betekent dat de lokale besturen voor de doorstorting van de APB overgeleverd blijven aan de wispelturigheid (en budgettaire sturing) van de inkohieringen van de PB door de federale overheid.

Verder betreuren de lokale besturen dat het federale regeerakkoord niet ingaat op de vraag van de lokale besturen om de 1% kosten die de federale overheid aanrekent op de inkohiering van de personenbelasting af te schaffen. Het blijft vreemd dat de gewesten voor een gelijkaardige maar veel complexere dienstverlening niets moeten betalen.

4.1.4 Vennootschapsbelasting

Gemeenten hebben vandaag geen aandeel in de vennootschapsbelasting. Voor een billijke spreiding van de fiscaliteit op hun grondgebied moeten ze dus hun toevlucht zoeken naar andere, doorgaans forfaitaire bedrijfsbelastingen. De VVSG had een wijziging gevraagd van art. 464 WIB, waardoor het wel mogelijk wordt om belastingen te heffen met het KI of een omzet- of ontvangstencriterium als basis. Het federale regeerakkoord zegt hierover niets.

4.1.5 Btw

De lokale besturen zijn goed voor ca. 50% van de overheidsinvesteringen. In 2011 ging het voor de Vlaamse gemeenten en OCMW's om ca. 2,1 miljard euro. Lokale besturen betalen (op enkele uitzonderingen na) op al die investeringen 21% btw. De VVSG vroeg in haar memorandum een drastische vermindering van dat percentage, zodat met een zelfde volume aan budgettaire middelen meer investeringen mogelijk worden. Het federale regeerakkoord bevat hierover niets, met evenmin een aanzet om dit bij eventueel bij de Europese Unie te bepleiten.

4.1.6 Ecofiscaliteit

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

4.1.7 Versterkt vertrouwen met respect voor de grondbeginselen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

4.1.8 Een moderne en performante Douane als krachtige economische en financiële hefboom

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

4.1.9 Administratieve vereenvoudiging

Voor de VVSG ontbreekt hier de afstemming en integratie van de procedures voor erkenning van toeristische centra. Er bestaan vandaag twee erkenningen: één in het kader van de wet openingsuren en één in het kader van werken op zondag. Hierdoor moeten gemeenten twee procedures volgen en dossiers indienen die door verschillende instanties aan de hand van afwijkende criteria beoordeeld worden. De VVSG vraagt een harmonisatie en afstemming van beide erkenningen.

4.2 Financiële sector: bank- en verzekeringswezen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

4.3 Fraudebestrijding

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

5 Energie, leefmilieu en wetenschapsbeleid

5.1 Energie

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

5.2 Leefmilieu

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

5.3 Wetenschapsbeleid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6 Justitie en veiligheid

6.1 Gerechtelijke organisatie

6.1.1 Gerechtelijke hervorming

De regering erkent dat de informatisering van justitie, ook in het kader van de strafuitvoering, een absolute noodzaak blijft. De regering stelt zich als doelstelling om de werking van justitie volledig te informatiseren, teneinde de administratieve last binnen de rechterlijke orde te verminderen.

De federale regering moet snel werk maken van een optimale werking van het strafregister (cf. art. 10 Wet van 31 juli 2009), in nauw overleg met de gemeenten. Het is de taak van de federale overheid om de voorwaarden te creëren voor het zo goed mogelijk registreren van de persoonsgegevens bij de gemeenten maar ook om nieuwe initiatieven te ontwikkelen om deze registratie en de dienstverlening aan de burgers te verbeteren. Daartoe is ook een afstemming met de andere registers (bv. Mercurius, Rijksregister) nodig.

6.1.2 Magistraten, gerechtspersoneel en juridische beroepen

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6.1.3 Toegang tot justitie en juridische tweedelijnsbijstand

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6.1.4 Gerechtskosten

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6.2 Strafrechtelijk beleid

6.2.1 Modernisering van het strafwetboek en diversificatie van de straffen

De regering zal de inspanningen die zijn ondernomen om de inning van boetes te verbeteren verderzetten.

Dit is positief en wordt het best gekoppeld aan een vereenvoudiging van de wegcode (cf. 10.1.2).

Hierbij wordt eveneens nagedacht op welke manier de politie aanspraak kan maken op het gebruik van dit verbeurd verklaard materiaal of eventueel het resultaat van de verkoop, met het oog op een efficiëntere werking van de politiediensten.

Momenteel bestaat er een duidelijk kader voor de procedure bij gerechtelijke inbeslagnames. Bij bestuurlijke inbeslagnames beschikken gemeenten en politiediensten slechts over een versnipperd en vaag juridisch kader. Dergelijk kader kan verder uitgewerkt en versoepeld worden.

6.2.2 Nieuw wetboek van strafvordering

De regering zal de coherentie in het systeem van uittreksels uit het strafregister die worden gevraagd om bepaalde activiteiten uit te voeren of toegang te krijgen tot een bepaald beroep herzien.

Dit is positief. De VVSG vraagt om deze beroepenlijst in de toekomst regelmatig en sneller te actualiseren, in overleg met de gemeenten.

6.2.3 Slachtoffers

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6.2.4 Strafvordering en gevangeniswezen

Zie ook 3.3.5.

Naar aanleiding van de ingebrekestelling door het Europees Comité ter preventie van foltering en mensonwaardige behandeling en gelet op het protocolakkoord van het Sectorcomité III-Justitie nr. 351 van 19 april 2010, voeren we een gegarandeerde dienstverlening in bij het gevangeniswezen, het veiligheidskorps en het Nationaal Centrum voor elektronisch toezicht om zo de basisrechten van de gedetineerden te vrijwaren. De modaliteiten van de gegarandeerde dienstverlening zullen worden bepaald in overleg met de sociale partners.

Bij staking van het gevangenispersoneel (ten minste één zone per arrondissement heeft een gevangenis op het grondgebied) wordt de politie steeds belast met het verzekeren van de veiligheid in de gevangenis. Voor de werklust van de politie is het positief dat er een minimale dienstverlening in de gevangnissen komt.

6.2.5 Correcte zorg voor geïnterneerden

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6.2.6 Wapenwetgeving

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

6.3 Burgerlijk recht en handelsrecht

6.3.1 Burgerlijk recht

De modernisering en informatisering van de burgerlijke stand moet worden voortgezet. De burger moet kunnen rekenen op een toegankelijke en efficiënte burgerlijke stand.

De VVSG verwelkomt dit engagement en pleit voor een verdere uitwerking en realisatie van dit project, dat in 2012 door DAV samen met de FOD Justitie werd opgestart, en voor het vrijmaken van de nodige federale middelen om de kosten van implementatie voor de gemeenten op te vangen.

Voor kinderen in co-ouderschap zal de regering onderzoeken op welke manier deze kunnen worden opgenomen in een tweede verblijfsregister. Rekening houdend met de rechtspraak van de hoogste rechtscolleges zal de regering het afstammingsrecht moderniseren. (...) Nieuwe wetgeving zal worden uitgewerkt rond de naam en registratie van levenloos geboren kinderen.

Deze zaken hebben een impact op de gemeentelijke diensten burgerlijke stand en bevolking. De VVSG vraagt dat de vertegenwoordigers van de gemeenten (VVSG en VLAVABBS) in een vroeg stadium betrokken worden bij wijzigingen of vernieuwingen van onder meer het regelgevend kader. Procedures die de federale overheid uitwerkt en door de gemeenten moeten toegepast worden, moeten rechtlijnig, eenduidig en eenvoudig zijn.

6.3.2 Justitie en economie

Naar analogie met de Europese richtlijn die een Europese procedure instelt voor het betalingsbevel, zal de regering een procedure voor summiere rechtspleging om betaling te bevelen voorzien, met het oog op het sneller innen van niet-betwiste schulden. Deze procedure moet het mogelijk maken snel over een uitvoerbare titel te beschikken voor niet-betwiste schulden. De regering zal een onderscheid maken tussen de schuldvorderingen ten aanzien van de consument en schuldvorderingen ten aanzien van andere schuldenaars.

De VVSG blijft ervoor pleiten dat de verschillende overheden nauwer samenwerken voor een snelle en efficiënte handhaving van overtredingen door personen die geen vaste verblijfplaats of woonplaats in ons land hebben, bv. bij administratieve inbreuken op het vlak van verkeer en overlast. De gemeenten vragen de Europese verkozenen om Europese initiatieven te steunen die de handhaving van buitenlandse overtredingen garandeert. Ook de federale en Vlaamse overheid kunnen via hun vertegenwoordiging op relevante Europese fora aandringen op een oplossing (cf. de recente studie 'The cross-border recovery of administrative fines. An exploratory study of experiences in Belgium, Germany and the UK and possibilities for international cooperation', A.J. Metselaar & P.C. Adriaanse, Universiteit Leiden, 10 juni 2014).

6.3.3 Consumenten en marktwerking

De regering zal het Gerechtelijk Wetboek wijzigen om de terugvordering te versnellen van een goed door de verhuurder in geval van het overlijden van een huurder.

Het decreet van 25 april 2014 tot wijziging van artikel 200 OCMW-decreet creëerde voor de OCMW's verschillende mogelijkheden om iemand aan te duiden om namens het OCMW te verschijnen in rechte. Het Gerechtelijk Wetboek voorziet hier niet in, waardoor onduidelijkheid ontstaat. Voor sommige rechters volstaat het OCMW-decreet, voor anderen geldt enkel het Gerechtelijk Wetboek. De VVSG vraagt om gebruik te maken van de geplande wijziging van het Gerechtelijk Wetboek om duidelijk te maken dat de mogelijkheden van het OCMW-decreet overal gelden.

6.4 Veiligheid

6.4.1 Gecoördineerde aanpak inzake veiligheid

Zeker als het gaat over veiligheid, moeten politiek en overheidsdiensten goed op elkaar zijn ingespeeld. (...) Een integraal veiligheidsbeleid beperkt zich niet tot de traditionele veiligheidsdiensten, maar betreft ook andere domeinen van de samenleving bij de totaalaanpak. Hoe beter er wordt samengewerkt, ook met de regionale en de lokale besturen, hoe meer het veiligheidsbeleid zich kan verleggen van handhaving naar preventie.

Zie commentaar bij 6.4.2.

6.4.2 Preventie

Preventie blijft een cruciale schakel in het veiligheidsbeleid. Er zullen meerdere initiatieven worden genomen. De regering zal op lokaal niveau operationele samenwerking en ontwikkeling van partnerschappen aanmoedigen. De nieuwe kadernota Integrale Veiligheid zal tot stand worden gebracht in nauwe samenwerking met de lokale overheden en met de deelstaten. Deze kadernota zal worden gefinaliseerd voor de afronding van het volgende Nationale Veiligheidsplan. Hierbij wordt het aantal prioritaire criminaliteitsfenomenen beperkt.

De VVSG is tevreden dat de nieuwe kadernota Integrale veiligheid in nauw overleg met de deelstaten en de lokale besturen zal worden opgesteld. Dit is noodzakelijk, want vandaag is er te veel versnippering tussen de federale regering en de Vlaamse regering op vlak van het integrale veiligheidsbeleid. Door de zesde staatshervorming zijn de bevoegdheden van de deelstaten verder uitgebreid (bv. justitiehuisen). Veel van die beleidsdomeinen komen samen op het lokale niveau. Een betere afstemming tussen het federale veiligheids- en stedenbeleid en het Vlaams beleid op het vlak van welzijn, gelijke kansen, ruimtelijke ordening en milieu, onderwijs, werkgelegenheid, enz. zal een beter integratie van het beleid op lokaal niveau mogelijk maken.

Vervolgens zal de regering de volgende cyclus van zonale veiligheidsplannen afstemmen op de lokale beleidscycli. De regering zal initiatieven nemen om tot een planlastenvermindering voor de politiezones te komen.

De VVSG is tevreden dat die afstemming er komt. Concreet zal dit betekenen dat het zonale veiligheidsplan 6 jaar zal lopen. Door het afstemmen van lokale planningsinstrumenten (zonaal veiligheidsplan, strategische veiligheids- en preventieplannen ook?) op de lokale zesjarige legislatuur (lokale meerjarenplan) krijgen de lokale besturen meer mogelijkheden op een integraal beleid te voeren. Het daarnaast ook invoeren van een beleids- en beheerscyclus voor politiezones (zoals bij gemeenten) zou toelaten om het zonale beleid en de financiering ervan te koppelen en bepaalde planlastverplichtingen voor de zones te verminderen (bv. driemaandelijke rapportering van de begrotingsgegevens via BBC). Het kan verder niet de bedoeling zijn dat er planlasten voor de politiezones bijkomen, zoals de financiële kwartaalrapportering die in augustus 2014 werd ingesteld. Hoewel deze planlasten deels het gevolg zijn van Europese verplichtingen, heeft de federale overheid de taak om de politiezones tijdig en duidelijk op de hoogte te brengen van nieuwe verplichtingen. Dat was in het verleden niet altijd het geval. De federale overheid mag verder geen gegevens aan de politiezones opvragen waarover

ze zelf al beschikt en de rapporteringsvorm moet zo goed mogelijk aansluiten bij gegevens die de politiezones reeds bijhouden, bv. SSGPI-data of loonmotor.

Het regeerakkoord vermeldt niks over de afstemming van de 'Strategische Veiligheids- en Preventieplannen' op deze lokale beleidscyclus. Om een integraal veiligheidsbeleid mogelijk te maken, moeten alle veiligheidsplannen afgestemd worden, niet enkel de zonale veiligheidsplannen maar ook de Strategische Veiligheids- en Preventieplannen (SVPP). Hetzelfde moet overwogen worden voor de hulpverleningszones.

De minister van Binnenlandse Zaken zal belast worden met het voorleggen aan de regering van een diepgaande evaluatie van de strategische veiligheids- en preventieplannen op basis van de resultaten en de gebruikte criteria, en dit voor de verlenging van deze plannen in 2017. *Het is positief dat de Strategische Veiligheids- en Preventieplannen (SVPP) zullen verlengd worden. Hierbij vraagt de VVSG aandacht voor volgende bedenkingen bij de evaluatie met het oog op de verlenging van deze plannen in 2017:*

- De continue en historische onderfinanciering van de vroegere drugplannen. We vragen de regering dit element mee te nemen in haar evaluatie met het oog op de verlenging van deze plannen in 2017.*
- De bedragen van de SVPP zijn verminderd, en dus worden de inspanningen van de gemeenten steeds groter. Voor de financiering van de zeven nieuwe SVPP-gemeenten, wordt een lineaire besparing doorgevoerd van 1,33% op het SVPP-budget van alle 102 'bestaande' SVPP-gemeenten. Deze besparing komt bovenop het feit dat het SVPP-bedrag sinds 2004 hetzelfde is gebleven.*
- Komen tot zesjarige lokale veiligheidsbeleidsplannen*

De VVSG mist in het regeerakkoord een duidelijke visie op de functie van gemeenschapswacht. Zonder deze visie kan diverse nieuwe regelgeving leiden naar een taakuitbreiding en –verschuiving van de functie van de gemeenschapswacht. Het kan niet de bedoeling zijn dat gemeenschapswachten evolueren tot een nieuwe gemeentepolitie-light.

De regering zal werk maken van een flexibel wetgevend kader, dat technologische evoluties toelaat in het vaststellen en opsporen van criminaliteit. Onder meer zal de regelgeving op het gebruik en de plaatsing van bewakingscamera's grondig worden herzien. Het bekijken van beelden van bewakingscamera's wordt uitgebreid tot specifiek gemachtigde of daartoe opgeleide personen met respect voor de grondrechten van de privacy.

De VVSG moedigt deze herziening aan en wil eraan meewerken. Onder meer het gebruik van verplaatsbare camera's in de strijd tegen zwerfvuil en het gebruik van innovatieve toepassingen krijgen het best een soepeler juridisch kader. Er moet nagedacht worden over een alomvattend kader voor het bekijken en gebruiken van camera's door overheden, politiediensten en private partners, rekening houdend met de bevoegdheden van deze personen en de bewijskracht van hun vaststellingen. Om de administratieve lasten te vereenvoudigen houdt men ook beter rekening met de gevolgen van de lopende European Data Protection Reform (bv. prin-

cipe van de geïnformeerde toestemming, zoals in het regeerakkoord vermeld werd). De uitbreiding van de mogelijkheden voor het bekijken van beelden van bewakingscamera's moet deel uitmaken van de herziening van de wetgeving bewakingscamera's.

Wat betreft de daklozen en de bedelaars met een multiproblematiek, zal de regering een wettelijk kader creëren met het oog op de versterking van de lokale autoriteiten via een ketenaanpak (o.m. justitie, gezondheid, veiligheid,...) In dit verband kunnen hulpverlening en residentiële opvang worden voorzien met het oog op re-integratie.

Voor de VVSG is een ketenaanpak een goed uitgangspunt, op voorwaarde dat dit begrepen wordt vanuit de idee om daklozen en bedelaars met een multiproblematiek een integrale begeleiding aan te bieden om menswaardig te kunnen leven. Overlastbestrijding daarentegen mag niet het uitgangspunt zijn van dergelijke ketenaanpak. Bedelaars en daklozen zijn in de eerste plaats mensen die moeten geholpen worden. Daarnaast vraagt de VVSG dat de federale overheid onderzoekt welke mogelijkheden er bestaan om met respect voor deze ketenaanpak ook vormen van hinderlijk of agressief bedelen aan te pakken.

De regeling in verband met kraakpanden wordt herzien, met als doel de uitdrijving te versnellen.

Dit is positief. Tot nu toe was het bijzonder moeilijk voor lokale besturen om op treden tegen kraakpanden in het belang van de openbare orde. De VVSG vraagt dat de federale overheid ook onderzoekt welke mogelijkheden er bestaan om met respect voor de ketenaanpak ook het onrechtmatige gebruik van openbare en private domeinen door woonwagengebouwen aan te pakken. Er moet ook een wettelijk kader komen voor het onrechtmatig bezetten van bewoonde panden bij afwezigheid van de bewoner.

Teneinde de integrale veiligheid te verhogen, worden malafide organisaties en slijterijen strenger aangepakt, via onder andere een uitbreiding van bestuurlijke maatregelen en een verbetering van de informatiedoorstroming.

De VVSG is tevreden dat de federale overheid het belang van 'gewapend bestuur' of 'versterkt besturen' voor lokale overheden erkent en de hiervoor noodzakelijke informatie-uitwisseling tussen bestuurlijke en gerechtelijke overheden zal verbeteren. Daarnaast is het belangrijk om de bestuurlijke maatregelen die de burgemeester kan nemen in het kader van zijn bestuurlijke politiebevoegdheid (bv. sluiting van een café) te optimaliseren.

Zie ook 1.10.2.

De reglementering betreffende de private veiligheid zal geëvalueerd worden. Op basis van deze evaluatie zal gewerkt worden aan nieuwe en vereenvoudigde wetgeving waarbij bepaalde taken die niet tot de kerntaken van politie behoren kunnen worden uitgevoerd door private veiligheidsdiensten. Dit initiatief zal rekening houden met het kerntakendebat van de politiediensten. Er zal steeds een overeenkomst met de politie worden afgesloten, die altijd toezicht blijft uitoefenen op de uitvoering van deze taken en er zal een correcte controle op de sector worden ingesteld.

Er wordt niet vermeld hoe en door wie de geplande controle zal gebeuren (naast Comité P en I, een Comité V?). Er moet vooral bekeken worden op welk vlak de gerechtelijke administratieve opdrachten voor de politiediensten beperkt kunnen worden (bv. overbrenging gevangenen, overbrengen dossierstukken, toezicht gevangenen, omzendbrieven Procureurs-Generaal). Een taakverschuiving van bestuurlijke opdrachten naar gemeenten of private bewakingsdiensten kan enkel gebeuren in nauw overleg met de Verenigingen van Steden en Gemeenten. Samenwerkingsakkoorden tussen politiediensten en lokale besturen moeten gefaciliteerd worden (bv. protocol milieu-inbreuken). Waar dat een meerwaarde kan betekenen, kunnen gemeenschapswachten of private veiligheidsdiensten bepaalde taken overnemen. Daarbij moet ook nagedacht worden over hun relatie met verzelfstandigde overheidsentiteiten (bv. intergemeentelijke samenwerkingsverbanden of autonome gemeentebedrijven voor het parkeerbeleid). Dit mag niet leiden tot het ontstaan van een gemeentepolitie-light en moet steeds kaderen binnen de visie op een gemeenschapsgerichte politiezorg, waarbij het vertrouwen van de bevolking in het veiligheidsbeleid versterkt en de lokale politie voldoende aandacht kan schenken aan de prioriteiten die vastgelegd werden in het zonale veiligheidsplan.

De middelen inzake de informatie aan en de alarmering van de bevolking in geval van rampen zullen veelzijdig zijn: de implementatie van BE-Alert en van het nationaal veiligheidsportaal zullen worden voortgezet en de reglementering die het mogelijk maakt om de infrastructuur van de GSM-operatoren te gebruiken zal genomen worden.

Het regeerakkoord is hier zeer summier. Er staat ook niets in over het afschakelplan, met dus hiervoor dus ook geen federale (financiële) ondersteuning voor de lokale besturen. Ook over een mogelijke sensibiliseringscampagne om iedereen ertoe aan te zetten energie te besparen en zo een afschakeling te voorkomen, staat niets in de tekst.

6.4.3 Politie

Het garanderen van een veilige levensomgeving van de burgers is één van de kerntaken van de overheid. Daartoe wordt de politie efficiënt georganiseerd, gericht op het politiewerk en met meer blauw op straat. Respect voor het ambt van politie-agent staat centraal. Een geïntegreerde aanpak en een ketengerichte benadering zijn essentieel. Een goed veiligheidsbeleid is immers niet enkel reactief en repressief, maar gaat ook uit van preventie. De overheid moet werk maken van een gemeenschapsgerichte politie, waarbij onder meer de rol van de wijkpolitie dient te worden versterkt met het oog op conflictpreventie.

Bovendien dient de overheid te streven naar een betere dienstverlening, dicht bij de burger. De werking van zowel de lokale als de federale politie dient daartoe verder te worden geoptimaliseerd.

De minister van Binnenlandse Zaken wordt belast met enerzijds de opmaak van een precieze inventaris van de opdrachten toevertrouwd aan de federale en de lokale politiediensten en anderzijds met de bepaling van de kerntaken die door de politiediensten verzorgd moeten worden. Hij zal de nodige maatregelen nemen om de politieagenten opnieuw op hun essentiële taken te richten en hen te bevrijden van bepaalde administratieve en operationele taken. In

overleg met de minister van Justitie zal de administratieve werklast inzake de gerechtelijke opdrachten worden verminderd.

De VVSG is tevreden dat de federale overheid de kaart trekt van de gemeenschapsgerichte politie en de rol van de wijkinspecteur wil versterken. Belangrijk is hierbij dat de gerechtelijke administratieve opdrachten (bv. kantschriften van justitie, herinnering betaling geldboete) van de wijkinspecteur echt verminderd worden zodat hij zijn taak dichtbij de burger kan uitoefenen. Positief in het regeerakkoord is dat men de administratieve werklast van de gerechtelijke opdrachten wil verminderen.

De VVSG vindt een debat over de kerntaken van de politie nuttig, maar wijst erop dat dit samenhangt met de visie op de dienstverlening die we van de lokale politie mogen verwachten voor de burger. Een lokale basispolitiezorg dichtbij de burger kunnen aanbieden blijft essentieel en maatwerk moet mogelijk zijn. Een kerntakendebat mag er niet toe leiden dat enerzijds de lokale politie taken van de federale politie overneemt en anderzijds de lokale politie taken doorschuift naar de gemeenten waardoor er daar een nieuwe gemeentepolitie 'light' zou ontstaan. Positief is dat minister van Binnenlandse Zaken Jambon tijdens het debat over het regeerakkoord verklaarde dat dit overleg zal gebeuren met de Vereniging van Steden en Gemeenten.

Het statuut van het politiepersoneel wordt vereenvoudigd en gemoderniseerd met het oog op de operationaliteit van de dienst. De tuchtwet wordt vereenvoudigd en geharmoniseerd. De rol van de burgemeester hierin wordt beperkt. Er komt een ondersteuning en adviesverlening aan de zones voor wat de tuchtprocedure betreft. De evaluatieprocedure wordt eenvoudiger en verkort, met aandacht voor de paraatheid van het operationele kader.

De VVSG vroeg in haar memorandum een systeem van functionele verloning en een vereenvoudiging van het tuchtstatuut van de politie. Het is positief dat de regering het politiestatuut (te bureaucratisch, teveel vergoedingen en premies) en het tuchtstatuut (te omslachtig en te ingewikkeld waardoor in de praktijk soms onwerkbaar) wil vereenvoudigen. De rol van de burgemeester bij de tuchtwet wordt beperkt: dit is aanvaardbaar maar misschien moet de burgemeester of het politiecollege wel een injunctierecht krijgen want uiteindelijk heeft de burgemeester een belangrijke eindverantwoordelijkheid.

De regering zal bijzondere aandacht besteden aan het kwaliteitsbeleid en de uniformisering van de politieopleiding die vanaf nu zal worden gekoppeld aan financieringsmechanismen. Hiertoe zullen de reglementaire teksten worden opgesteld, zullen beheerscontracten met de politieacademies worden opgesteld en zullen begeleidende en controlemaatregelen worden geïmplementeerd. De regering streeft naar meer diversiteit bij politiediensten. Bij sociale promotie versterken we de rol van de lokale korpschef. De Algemene Inspectie van de federale en de lokale politie zal worden belast met het controleren van het respecteren van de basisvaardigheden zoals aangeleerd door de opleidingscholen en zoals meer precies gedefinieerd door het centrale niveau, met aandacht voor de didactische principes. De regering zal tevens de samenwerking en synergiën tussen de politiescholen versterken, met het oog op rationalisatie. De regering zal de samenwerking en mogelijkheid tot synergiën tussen de verschillende

inspectiediensten onderzoeken. De opleiding voor het middenkader zal ook, onder soortgelijke voorwaarden, het voorwerp uitmaken van een hervorming. De regering zal de mogelijkheid van meer moduleerbare opleidingen onderzoeken. De politiezones zullen wettelijk verplicht worden het minimum aantal gevraagde rekruten daadwerkelijk op te nemen na de opleiding. De mogelijkheid tot het instellen van een voorbereidingstraject tot de politieopleiding onderzocht. Meer algemeen zal ook het huidige rekruteringsysteem geëvalueerd en desgevallend bijgestuurd worden teneinde te komen tot soepele, kwaliteitsvolle en vlotte procedures die rekening houden met de realiteit op het terrein. De federale overheid legt de normen voor selectie en opleiding vast voor de bijzondere bijstandsteams van de lokale korpsen. De samenwerking tussen de federale en lokale teams zal worden verbeterd. Het systeem van de gecertificeerde opleidingen voor het calog-personeel wordt afgestemd op dat van de federale ambtenaren.

De VVSG vindt het positief dat er een evaluatie komt van het centrale rekruterings- en selectiesysteem. Zo zouden lokale politiezones soepeler en autonomer moeten kunnen aanwerven (bv. aanwerving van contractanten) indien de personeelsbehoeften in de zone dit noodzaken. Daarnaast kan de instroom van het middenkader in het algemeen verbeterd worden. Daarbij moet ook nagedacht worden over een zijdelingse en soepelere instroom van personeel op basis van eerder verworven competenties of elders verworven competenties, zoals bachelors en masters. Hiervoor verwijzen we ook naar soortgelijke engagementen van de regering.

Met het oog op een betere dienstverlening aan de burger, zal de regering de lokale politiezones ondersteunen en aanmoedigen bij meer onderlinge synergie (interzonale samenwerkings- of associatieverbanden, cohabitaties), of samensmeltingsinitiatieven en schaalvergroting. Het zal ook gaan om een verbetering van de samenwerking tussen de politiediensten (en meer bepaald de wijkagenten) en andere veiligheidsactoren.

Het is positief dat de federale regering geen fusies van politiezones wil opleggen (top-down). Ze kiest terecht voor een bottom-up benadering waarbij ze samenwerkingsverbanden of fusies tussen politiezones wil ondersteunen en aanmoedigen. De ervaringen op het terrein leren dat maatwerk bij fusies noodzakelijk is om te slagen. De VVSG vraagt om in de wet ook de mogelijkheid voor een defusie van een bestaande politiezone in te bouwen. Dat kan soms nodig zijn in het kader van een ruimere gemeentelijke herstructurering.

Bovendien belemmert de federale wetgeving nog steeds een soepele werking en organisatie van de politiezones. Daarom dringt een aanpassing van Hoofdstuk II WGP zich op met spelregels die meer in lijn liggen met het Vlaamse Gemeentedecreet dan met de (oude) Nieuwe Gemeentewet. Uitgangspunt moet een maximale congruentie zijn van de regels op lokaal niveau (cf. invoering BBC politiezones).

De taken van politie en het veiligheidskorps bij justitie worden herbekeken om de meest pragmatische en meest efficiënte oplossing te vinden. Bovendien zullen de werkprocessen van de politie worden geëvalueerd, vereenvoudigd en geoptimaliseerd om meer politiecapaciteit vrij te maken. De informatisering van de geïntegreerde politie dient verder te worden geoptimaliseerd en geüniformiseerd.

Het is niet duidelijk wat hierbij precies bedoeld wordt.

Binnen het algemeen budgettair kader van de politie zal de werking van de technische en wetenschappelijke politie worden versterkt. Het verzamelen van bewijsmateriaal wordt immers steeds belangrijker ten gevolge van de Salduz-procedure.

In het kader van de Salduz-wetgeving wordt het belang van technische en wetenschappelijke politie inderdaad groter voor het verzamelen van bewijsmateriaal: de technische en wetenschappelijke politie is een bevoegdheid van de federale politie, maar door capaciteitsgebrek bij de gerechtelijke labo's kunnen de politiezones hier onvoldoende een beroep op doen. Hierdoor gebeurt er te weinig sporenonderzoek bij bv. woninginbraken. Het kan niet de bedoeling zijn dat de lokale politiezones deze taak overnemen.

De Salduz-procedure zal het voorwerp uitmaken van een nieuwe evaluatie en er zullen correcties aangebracht worden met het oog op een beter evenwicht tussen de inachtneming van de rechten van de verdediging en de werklast die deze procedure met zich zal meebrengen voor de politiediensten. Daarbij zal men ook oog hebben voor de beheersing van de kosten.

Dit is positief. De Salduz-wetgeving zorgt voor een grotere werklast bij de lokale politiezones met gevolgen voor de politiecapaciteit op het terrein (bv. interventieploeg die een rondtrekkende daderbende op heterdaad betrapt). Er moet daarbij rekening gehouden worden met verdere evoluties in de rechtspraak en nieuwe ontwikkelingen op Europees niveau (bv. Richtlijn 2013/48/EU van 22 oktober 2013). De bijkomende kosten voor de politiezones zijn niet te verwaarlozen en moeten beheersbaar blijven. Ondersteuning op het vlak van logistieke middelen is nuttig (bv. verhoorruimten).

De integriteit van politiemensen dient te allen tijde gegarandeerd bij de uitoefening van hun functie. Daartoe wordt, onder meer, hun identiteit beschermd.

Personen die een publieke veiligheidsfunctie vervullen moeten in het algemeen beschikken over de mogelijkheid om hun identiteit te laten beschermen. We denken hierbij eveneens aan de personen die belast worden met het vaststellen of opleggen van administratieve sancties.

Het koninklijk besluit betreffende het vaststellen van de modaliteiten van de verdeling van het Verkeersveiligheidsfonds op basis van de plaats van de vaststelling van de inbreuk zal genomen worden conform aan artikel 7, § 1, 2e alinea van de wet van 6 december 2005 betreffende de opmaak en financiering van actieplannen inzake verkeersveiligheid bedoeld.

Dit gaat over de zogenaamde tweede schijf van het verkeersveiligheidsfonds. Dat bestaat sinds 2008 uit twee delen, een vast bedrag en bijkomende middelen. Deze bijkomende middelen zouden vanaf het begrotingsjaar 2009 verdeeld worden onder de gewesten op basis van de lokalisering van de verkeersovertredingen. Na deze gewestelijke verdeling zou het bedrag onder de zones verdeeld worden op basis van een aantal criteria (categorie politiezone, daling aantal slachtoffers en aantal km wegen). Een KB zou de verdere modaliteiten regelen, maar

dat is er nog steeds niet. Het totaal niet uitgekeerde bedrag voor de periode 2008 tot 2013 bedraagt voor de Vlaamse politiezones ongeveer 52 miljoen euro. De VVSG is tevreden dat de federale regering nu van plan is om het KB goed te keuren.

Opvallend is dat het regeerakkoord verder niets zegt over de financiering van de politiezones, dus ook niet over het ontwikkelen van een duurzame financieringswet voor politiezones, terwijl de VVSG hier al jaren vragende partij voor is. De VVSG heeft ook structurele maatregelen gevraagd om de stijgende pensioenfactor voor de lokale politiezones betaalbaar te houden. Minister van Binnenlandse Zaken Jambon heeft tijdens de bespreking van het regeerakkoord in de Kamer bevestigd dat een herziening van de KUL-norm niet opgenomen is in het regeerakkoord en dus ook niet wordt aangepast.

Over de federale dotaties aan de politiezones geeft het regeerakkoord evenmin duiding, maar die zouden wel met 2% verminderen. Minister Jambon heeft dit bevestigd tijdens de bespreking van het regeerakkoord in de Kamer: "(...) En ce qui concerne les zones de police et les dotations fédérales, on peut aborder le débat relatif au saut d'index. Si on diminue les dotations pour les zones de police de maximum 2 %, cette diminution ne touche pas les zones de police. En effet, cela compense le saut d'index car les dotations fédérales concernent pour 85 % les coûts de personnel. On peut débattre du saut d'index et se prononcer pour ou contre. Ce débat est très intéressant; il a déjà été mené plusieurs fois.5...)" – zie pagina 29 op <http://www.dekamer.be/doc/PCRI/pdf/54/ip011.pdf>.

Het regeerakkoord biedt geen duidelijkheid over het totale financiële plaatje en de financiële gevolgen voor de lokale besturen. Er wordt algemeen geopperd dat er bespaard zal worden op de federale werkings- en investeringskredieten (bv. federale politie en FOD BIZA), maar er zijn nog geen concrete cijfers beschikbaar. Het is duidelijk dat deze besparingen een weerslag zullen hebben op het takenpakket en de inkomsten van de lokale besturen.

In het regeerakkoord vinden we niets terug over de werking van de politieraad in de meerge-meentezones. Die moet geëvalueerd en waar nodig bijgestuurd worden. De politieraad heeft vandaag slechts beperkte bevoegdheden. Dit debat kan leiden tot een aangepaste rol voor het politiecollege en de respectieve gemeenteraden.

De VVSG wil de wijze waarop de Adviesraad van burgemeesters wordt samengesteld verandert, waarbij de respectieve Verenigingen van Steden en Gemeenten burgemeesters afvaardigen. Bovendien moet de Adviesraad van burgemeesters ten volle in haar rechten worden erkend. Het valt niet langer te verantwoorden dat dossiers pas op het einde van een besluitvormingsproces als een verplichte formaliteit aan de Adviesraad worden voorgelegd. Dit biedt immers weinig mogelijkheden tot interventie en evaluatie van de beleidsmaatregelen die aan de Adviesraad worden voorgelegd. Ten slotte moet onderzocht worden of het takenpakket van de Adviesraad van burgemeesters niet moet worden uitgebreid met de regelgeving over de brandweer zodat zowel politie als brandweer hierin aan bod kunnen komen.

6.4.4 Brandweer en Civiele Bescherming

Zowel de actualisering van de regelgeving op de ambulancediensten en het ziekenvervoer als de inwerkingtreding van de hervorming van de hulpdiensten vereisen de samenwerking tussen

de ministers van Binnenlandse Zaken en Volksgezondheid, onder meer door de reactivering van het beheerscomité 112, en dit teneinde de harmonisatie en noodzakelijke integratie van de hulpverleningszones, de dringende medische hulpverlening, de civiele bescherming, de hulpcentra 112, ASTRID en de (multidisciplinaire) noodplanning te realiseren. (...)

De organisatie, tarifiering en terugbetaling van het vervoer voor dringende geneeskundige hulpverlening wordt geëvalueerd en geactualiseerd. Met de gemeenschappen wordt afgestemd met het oog op een goede coördinatie van het niet-dringend medisch vervoer. (3.6.4)

De regelgeving voor de ambulancediensten dateert van 1964, is nooit volledig uitgevoerd en intussen volledig verouderd. Tijdens de regeringsonderhandelingen zou de piste van de dringende geneeskundige hulpverlening als exclusieve opdracht van de hulpverleningszones (kort) besproken zijn maar niet beslist. Dit staat dan ook niet expliciet in het regeerakkoord. In de Begeleidingscommissie heeft het kabinet van ontslagnemend minister van Volksgezondheid, Laurette Onkelinx, steeds geponeerd dat op basis van artikel 11 §1 2° van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid de dringende geneeskundige hulpverlening de taak is van de hulpverleningszones en dat de minister van Volksgezondheid dus de bevoegdheid heeft om deze taak op te leggen aan de hulpverleningszone, tenzij er alternatieven zijn. Mogen wij er nu vanuit gaan dat de volgende minister van Volksgezondheid deze piste niet meer zal volgen? De VVSG is van oordeel dat de hulpverleningszones deze taak op zich kunnen nemen maar hiertoe niet verplicht kunnen worden. Het is de taak van de zoneraad om hierover een beslissing te nemen. Het is de verantwoordelijkheid van de minister van Volksgezondheid om dit te organiseren en de hulpverleningszones zijn maar één van de vele aanbieders. Over de nieuwe financiering van de dringende geneeskundige hulpverlening staat vrijwel niets in het regeerakkoord. Vandaag is de financiering vanuit Volksgezondheid alles behalve kostendekkend. Ziekenwagens georganiseerd vanuit de brandweerdiensten zijn structureel deficitair, met jaarlijkse verliezen van 100.000 euro (volledig vrijwilligers) tot 500.000 euro (met beroepspermanenties). Ziekenhuizen stoten deze taak ook steeds meer af, waarbij de gemeenten dit dan meestal overnemen. De privéziekenwagendiensten zijn de goedkoopste optie, maar die komen steeds vaker onder druk te staan. In het federale regeerakkoord staat verder ook niets over het acute probleem van de betaalbaarheid van de brandweeriezenwagens na de brandweershervorming. Het geldelijke statuut van de operationele brandweermannen (wat betreft de brandweerman-ambulanciers) en het ontwerp-KB voor het ambulanciers die geen brandweerman zijn (nog niet gepubliceerd in het Staatsblad) bepalen dat alle wachten tegen 100% betaald moeten worden. Dit maakt dat de brandweerdiensten met permanenties vanaf 1 januari 2015 onbetaalbaar dreigen te worden. We zien nu reeds dat verschillende prezones uitwijkmogelijkheden zoeken door hun ziekenwagendiensten af te splitsen van de brandweer. Dit mag uiteraard niet de bedoeling zijn. Dit is dan ook een prioritair punt om te bespreken met de nieuwe ministers van Binnenlandse Zaken én Volksgezondheid.

Binnen de hervorming van de civiele veiligheid, vormt de hervorming van de brandweer een sleutelprioriteit. Zij zal plaatsvinden volgens een realistische kalender. De minister van Binnenlandse zaken overlegt ter zake permanent met de verenigingen van steden en gemeenten, de

representatieve organisaties van de brandweer en de federaties. De inspanningen voor de financiering van de hervorming zullen worden voortgezet. (...) De Begeleidingscommissie voor de Hervorming van de Civiele veiligheid zal ingeschakeld worden teneinde het hervormingsproces op te volgen en te evalueren.

De woorden 'sleutelprioriteit' en 'realistische kalender' verwijzen wellicht naar de discussie tijdens de onderhandelingen voor een mogelijk uitstel van de hervorming. Hiervoor is duidelijk niet gekozen.

De VVSG gaat ervan uit dat het regeerakkoord betekent dat het groeipad voor de financiering dat minister Milquet uitwerkte, behouden blijft. Hierover zou er ook al een begrotingsakkoord bestaan, met een financiering uit de algemene middelen en niet uit een heffing op de brandverzekeringen. Zelfs na deze financiële inspanning zal de 50/50-kostenverdeling tussen federale en lokale overheid nog niet bereikt zijn.

De VVSG verwelkomt het voornemen om over de hervorming permanent te overleggen met de Verenigingen van Steden en Gemeenten. De nood om onmiddellijk te starten met de evaluatie van de brandweershervorming staat niet expliciet vermeld in de wet maar wel impliciet door de voortzetting van de Begeleidingscommissie. De uitvoeringsbesluiten voor het brandweerstatuut vermelden gelukkig ook dat deze binnen de twee jaar na hun inwerkingtreding geëvalueerd moeten worden.

Elke brandweerman, vrijwilliger of beroeps, moet een opleiding kunnen genieten, theoretisch maar vooral praktisch, aangepast aan de risico's waaraan zij blootgesteld kunnen worden. (...) De regering zal maatregelen treffen, zodat de vrijwilligers vertegenwoordigd worden binnen de overlegorganen en ook na de brandweershervorming een belangrijke plaats blijven innemen binnen de brandweer. De regering zal mogelijkheden voorzien voor de brandweervrijwilligers, zodat de combinatie van de vrijwillige brandweer, een hoofdberoep, een gezin en een sociaal leven buiten de brandweer haalbaar wordt gehouden, zoals bijvoorbeeld met betrekking tot de opleidingsvereisten.

De VVSG vindt het goed dat er aandacht gaat naar de brandweervrijwilligers. Het vrijwilligerschap moet haalbaar blijven binnen de brandweer. De vrijwilligers zullen vertegenwoordigd worden binnen de overlegorganen. Vermoedelijk zal dit betekenen dat de Vlaamse Vereniging Brandweerverpleegkundigen ook zal uitgenodigd worden.

Ten slotte zullen we ervoor zorgen dat (in de zones gelegen rond de taalgrens en in Brussel) er steeds een personeelslid van de hulpdienst de tweede landstaal begrijpt bij het uitvoeren van een interventie.

Er zijn in het verleden vaak klachten geweest over hulpdiensten uit Brussel en Wallonië die het Nederlands niet machtig waren.

Het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de civiele bescherming zal worden aangepast. Een gedeelte van de basisopleiding zal gemeenschappelijk zijn om de mobiliteit tussen de eenheden en de hulpverleningzones mogelijk te maken. Er zal een nieuwe ar-

beidsregeling worden onderhandeld om het beschikbare personeel zo goed mogelijk te benutten. Er zullen samenwerkingsovereenkomsten tussen zones en eenheden ondertekend worden, zonder dat dit leidt tot een daadwerkelijke volledige integratie van de civiele bescherming binnen de hulpverleningszones. De regering onderzoekt de rationalisatie van het aantal posten.

Naast de brandweershervorming zal ook de civiele bescherming aangepakt worden. Wat de geplande mobiliteit tussen de civiele bescherming en de hulpverleningszones concreet betekent, is onduidelijk. Wordt het personeel van de civiele bescherming multi-inzetbaar, dus ook bij de hulpverleningszones? Krijgen ze dan bij wijze van spreken twee petjes? Kunnen deze mensen als back-up optreden bij een tijdelijk een personeelstekort van een hulpverleningszone? Waarvoor zeker niet gekozen lijkt, is een integratie van de civiele bescherming binnen de brandweer met ook eenzelfde statuut, al wordt de scheidingslijn tussen beide wel zeer dun. Het regeerakkoord wil een 'rationalisatie van de posten' onderzoeken. Dit kan betekenen dat er eenheden verdwijnen of dat eenheden zich zullen specialiseren. Een extra post voor de provincie Limburg lijkt hiermee uitgesloten.

De regering zal na een benchmark en desgevallend ook een marktbevraging, een optimale werking verzekeren van het radiocommunicatienetwerk van de veiligheidsdiensten om op structurele wijze de veiligheid te garanderen van zowel de burgers als de politie- en hulpdiensten. (...) De beheersovereenkomst van NV ASTRID wordt vernieuwd en haar Raad van Bestuur aangepast aan de regelgeving. De abonnementskosten worden hierbij herzien, rekening houdend met de marktbevraging.

Op basis van het regeerakkoord lijkt de nv ASTRID te zullen blijven, maar is dat minder zeker voor het technologische platform. De visies op het terrein verschillen hierover. Verder wil de regering de abonnementskosten herzien. In het verleden heeft men die steeds proberen te verhogen, waarbij uiteindelijk vooral de lokale besturen, hulpverleningszones of politiezones moeten betalen. De aanpassing van de raad van bestuur van Astrid kan een geschikt moment zijn om een structurele aanwezigheid van de lokale besturen te bepleiten.

6.4.5 Integrale aanpak radicalisering

Een bijzondere aandacht zal worden besteed aan de opvolging van teruggekeerde strijders. De federale overheid definieert het begrip 'opvolging' en bezorgt de nodige mogelijkheden aan de lokale overheden en geïntegreerde politie om hun rol hierin naar behoren te kunnen uitoefenen. Zij zullen worden ondersteund in hun inspanningen om radicalisering vroegtijdig op te sporen en te bestrijden.

Het is niet duidelijk welke rol lokale besturen hierin te spelen hebben. Dit moet verduidelijkt worden en waar nodig moet een aangepast instrumentarium (bv. toegang tot de noodzakelijke informatie voor de burgemeester) uitgewerkt worden.

Radicaliserende, haatzaaiende, jihadistische content van websites en sociale media wordt bestreden. Er komt onder meer een wettelijk kader dat het anoniem patrouilleren op het internet regelt.

Er moet bekeken worden of het beoogde wettelijke kader ook ruimer toepasbaar kan zijn. De rechtspraak over het anoniem patrouilleren op het internet neemt toe (bv. Hof van Cassatie, 4 november 2010, AR-C.10.0078.F, over administratieve inbreuken op de Voetbalwet). Dit kan ook deel uitmaken van de geplande hervorming van de camerawetgeving.

De wet betreffende de Bijzondere Inlichtingenmethoden en de wet betreffende de Bijzondere Opsporingsmethoden worden geëvalueerd en desgevallend aangepast.

Dit maakt beter deel uit van de geplande hervorming van de camerawetgeving (cf. 6.4.2).

De minister van Binnenlandse Zaken zal de controle op gemeenten die in gebreke blijven inzake de ambtelijke schrapping versterken.

De VVSG vraagt dat de vertegenwoordigers van de gemeenten (VVSG en VLAVABBS) in een vroeg stadium betrokken worden bij wijzigingen of vernieuwingen van onder meer het regelgevend kader. Procedures die de federale overheid uitwerkt en door de gemeenten moeten toegepast worden, moeten rechtlijnig, eenduidig en eenvoudig zijn.

6.4.6 Cyberveiligheid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

7 Asiel en migratie

Om misbruik aan te pakken en een coherent migratiebeleid te bewerkstelligen garanderen we een verregaande samenwerking en informatie-uitwisseling tussen alle departementen, in het bijzonder binnenlandse zaken, justitie, buitenlandse zaken en sociale zaken. Dit met eerbiediging van ieders privacy.

Dit komt tegemoet aan de VVSG-vraag naar meer afstemming tussen de verschillende beleidsdomeinen en meer informatie in het Rijksregister over de verschillende verblijfsprocedures en andere aspecten die belangrijk zijn voor het sociaal onderzoek door het OCMW. Opvang (Fedasil) valt onder de staatssecretaris bevoegd voor asiel en migratie, maatschappelijke integratie niet. Aandacht voor de impact van beslissingen op het vlak van verblijf en opvang voor de OCMW-dienstverlening is belangrijk (bv. bij het hervormen van het beleid i.v.m. de uitwijzingsbevelen).

Een beperkt aantal gemachtigde personen van DVZ krijgen rechtstreekse toegang tot de ANG en het strafregister binnen het kader van de uitoefening van hun wettelijke opdracht met eerbiediging van de wet persoonlijke levenssfeer.

In het kader van de komende hervorming van het strafregister moet men niet alleen bekijken welke federale overheidsdiensten toegang kunnen krijgen tot het strafregister, maar ook welke gemeentelijke diensten. Deze lijst wordt het best opgesteld in overleg met de gemeenten.

De regering zal het asiel- en migratiebeleid grondig evalueren wat moet leiden tot meer transparantie, kwaliteit en een grotere efficiëntie in de beslissingen die worden genomen. In navolging van de audit die bij de asielinstanties gebeurde, zal de regering ook de werking van de Dienst Vreemdelingenzaken en Fedasil laten doorlichten. De wet op het Rijksregister zal worden aangepast zodat het rijksregister in overeenstemming is met de werkelijke verblijfsstatus van de vreemdeling.

De samenwerking met specialisten en terreinmedewerkers is belangrijk om dit project tot een goed einde te brengen. Er moet voldoende tijd zitten tussen de communicatie van nieuwe maatregelen en het ingaan van de gevolgen ervan voor de lokale besturen.

7.1 Asiel

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

7.2 Migratiebeleid

Zie ook 3.3.5 van dit document.

In dat kader zal diegene die zich garant stelt opgenomen worden in een databank en zullen de nodige maatregelen genomen worden om zijn verplichtingen afdwingbaar te maken, inclusief voor medische kosten. Ook voor procedures waarbij vandaag reeds is voorzien in een ten lastenneming, zullen soortgelijke maatregelen genomen worden.

Er moet duidelijk bepaald worden wat de gevolgen zijn voor het OCMW bij het voeren van een sociaal onderzoek.

Voor de toekenning van het recht op leefloon zal onderzoek gebeuren naar het inkomen en patrimonium, hier en in het buitenland.

De verwachtingen t.a.v. het OCMW bij het voeren van een sociaal onderzoek moeten duidelijk en realistisch zijn. Het gevaar bestaat dat er allerlei verplichtingen opgelegd worden die niet haalbaar zijn binnen de termijn waarbinnen het OCMW een beslissing moet nemen.

7.3 Opvang

Aangezien de asielprocedure aanzienlijk verkort is, verdient het de voorkeur om de opvang collectief te organiseren. De individuele opvang wordt prioritair voorbehouden voor bepaalde kwetsbare groepen (mensen met een fysieke handicap, zwangere vrouwen en alleenstaanden met kinderen, NBMV) en daarnaast voor die asielzoekers waarbij de kans op erkenning groot is.

Het zal afhangen van de omvang van die twee groepen en de verhouding met de andere partners of en hoeveel LOI-plaatsen gesloten zullen worden. De aangekondigde keuze om de LOI te laten instaan voor de uitstroom van alle bewoners die een verblijfsrecht krijgen (dus vanuit alle opvangstructuren en niet alleen vanuit de LOI), wordt bevestigd. De nadere voorwaarden zullen bepalen of dit een haalbare kaart is voor de OCMW's.

7.4 Aanmoediging van het terugkeerbeleid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

7.5 De rol van de Europese Unie

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8 Ambtenarenzaken en overheidsbedrijven

8.1 Ambtenarenzaken

8.1.1 Een moderne, innovatieve en klantgerichte overheid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.1.2 Personeelsplanning

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.1.3 HR-beleid

De regering waakt erover dat dienstverlening van de federale overheid aan de burgers neutraal is en als neutraal ervaren wordt. Conform de actuele regelgeving met betrekking tot het statuut is het opzichtig dragen van tekens die een persoonlijke overtuiging weergeven (religieus, politiek of filosofisch) tijdens de uitoefening van hun ambt verboden voor ambtenaren die in direct contact staan met het publiek. De leidende ambtenaren zien hierop toe.

Het federale regeerakkoord zal de discussie over de neutraliteit van de dienstverlening opnieuw op gang brengen. Iedereen is het over eens dat openbare dienstverlening door ambtenaren neutraal moet zijn. Die neutraliteit realiseren kan ofwel door de inclusie van de verschillen, ofwel door ze te neutraliseren (cf. Eindverslag commissie interculturele dialoog). De expliciete keuze van de federale regering zal invloed hebben op andere overheden. Zo worden in de discussie over het openbaar ambt ook de maatschappelijk werkers van OCMW's genoemd. Bovendien kan deze beslissing ook impact hebben op relaties die lokale besturen hebben met de verschillende geloofsgemeenschappen.

Werk voor mensen met een migratie-achtergrond is een aandachtspunt in het regeerakkoord. Alvorens over de neutraliteit een definitieve beslissing te nemen, kan het belangrijk zijn om te meten wat de mogelijke effecten van een verbod op het dragen van religieuze tekenen zouden zijn, bv. op de werkgelegenheid van vrouwen in de openbare sector.

8.1.4 Modernisering van de overheidsdiensten

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.1.5 Federale overheidsorganisatie

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.1.6 ICT-beleid

Zie ook 11.3 van dit document.

Het federale regeerakkoord is zeer ambitieus en wil, in navolging van het Vlaamse regeerakkoord, tegen het einde van de legislatuur een volledige digitalisering. Hiervoor worden een aantal opties genomen die soms heel concreet zijn, of eerder strategisch. Heel operationeel is bv. het gratis maken van het gebruik van rijksregistergegevens, kadastergegevens én KBO-gegevens, een al lang bestaande VVSG-vraag. In principe gold dit al voor lokale besturen voor het KBO en kadaster. Maar hier gaat het vooral om de toegankelijkheid (in realtime, zoals STIPAD II al lang beloofde wat betreft kadastergegevens) én om de kwaliteit ervan. In het licht van de eigenschappen van authentieke bronnen valt er, in overleg met het lokale bestuur, nog wel wat te doen op het vlak van de volledigheid, de validiteit, de beschikbaarheid en de beveiliging van de bronnen.

De federale regering wil ook inzetten op meer frontoffice toepassingen (zoals tax-on-web) omdat dit de zichtbaarheid voor de burger en de tevredenheid verhoogt. Dit klopt slechts in de mate dat ook de backoffice effectief werkt. Je kan onmogelijk online een vooraf ingevulde belastingbrief controleren als de backoffice om loongegevens, vervangingsinkomens, woonbonus enz... niet via backofficeprocessen beschikbaar is. We moeten dus opletten voor window-dressing! Ook in het licht van de zogenaamde automatische rechtentoekenning moet de focus liggen op backoffice-processen, eerder dan op applicaties!

Al bij al blijft het regeerakkoord op het vlak van ICT vaag, maar met voor de hand liggende goede bedoelingen.

De regering onderzoekt hoe de elektronische handtekening meer veralgemeend kan worden ingevoerd binnen de administratie en hoe ze kan worden gepromoot.

De elektronische handtekening en procesvoering kan niet alleen federaal gebruikt worden, maar wordt ook al langer gevraagd om de elektronische afhandeling van administratieve (sanctie)dossiers bij lokale besturen te versnellen en versoepelen. Daarvoor zijn slechts beperkte aanpassingen nodig in de desbetreffende regelgeving.

In overleg met de gemeenten wordt de werking van het Rijksregister en het kadaster geoptimaliseerd en leveren ze hun gegevens kosteloos aan alle entiteiten binnen overheden van dit land.

De VVSG kan dit alleen maar toejuichen. Deze beslissing kan het gebruik van het Rijksregister en kadastergegevens stimuleren. Specifiek voor het kadaster hoopt de VVSG op realtime raadplegingen en op een verregaande integratie met het GRB via AGIV (Vlaams).

8.2 Overheidsbedrijven

8.2.1 Profiel en specificiteit

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.2 Aandeelhoudersmodel, opdracht en strategie

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.3 Bevoegde en sturende overheid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.4 Professionele aansturing

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.5 Rol bestuurders

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.6 Transparantie en maatschappelijke verantwoording

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.7 Loyale concurrentie

Zie 4.1.1.

8.2.8 Postsector

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.9 Telecommunicatiesecto

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

8.2.10 Strategische herpositionering overheidsparticipaties

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

9 Internationaal beleid

9.1 Buitenlandse Zaken, EU

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

9.2 Ontwikkelingssamenwerking

De VVSG vindt het positief dat er opnieuw een minister van ontwikkelingssamenwerking is (en geen staatssecretaris). Bovendien is de minister vicepremier.

Negatief is dan weer dat ontwikkelingssamenwerking, net als in de voorbije legislatuur, weer zwaar getroffen wordt door besparingen. Daarnaast lijkt de minister de hervorming t.a.v. de indirecte actoren (met ook het federale VVSG-programma) te willen uitvoeren. Deze hervorming is een Belgisch antwoord op de conclusie van de 'OESO-peerevaluatie' dat de hulp te versnipperd is. Volgens de VVSG biedt deze hervorming veel te weinig een antwoord op de prangende uitdagingen die de verander(en)de wereld kenmerken, is ze allesbehalve visionair, dreigt ze te leiden tot beheersmatige overlast en creëert ze wantrouwen tussen de actoren onderling en met de federale overheid. De VVSG is ervan overtuigd dat de sector in zijn geheel moet veranderen, zich moet aanpassen, zichzelf moet heruitvinden, maar vindt tegelijk dat de geplande hervorming haar doel volledig dreigt voorbij te schieten.

België zal inspanningen doen om, in de mate van wat budgettair mogelijk is, de norm van 0,7% van het BNP te bereiken. Tegelijkertijd engageert de regering zich ertoe om een transparante horizontale begroting op te maken waardoor alle begrotingsuitgaven voor ontwikkelings-samenwerking van de verschillende overheidsdiensten en -departementen kunnen samengebracht worden.

Het is positief dat de 0,7% norm wordt vermeld in het regeerakkoord, maar de structurele besparingen doen vermoeden dat men in 2019 eerder rond 0,38% zal landen. Dit komt bovenop de zware besparingen van de voorbije jaren. Transparantie van de begrotingsuitgaven is broodnodig. In het laatste rapport van International Aid Transparency Initiative scoorde België qua transparantie bijzonder slecht.

De regering zal daarom het aantal partnerlanden tot maximaal vijftien verminderen. Met deze concentratie voor ogen zal de regering haar inspanningen voornamelijk toespitsen op enkele geografisch homogene regio's waar de armoede en de instabiliteit groot zijn en onder meer een impact hebben op de migratiestromen naar ons land, zoals o.a. de regio's van de Grote Meren en Noord-Afrika.

Het doorbreken van het hulp-paradigma en evolueren naar een gelijkwaardiger partnerschap is vanzelfsprekender en biedt meer potentieel met Middle Income Countries (MIC). Een evenwichtige balans tussen MIC landen en fragiele staten is eerder aan te raden. Belangrijk lijkt het om het Belgische beleid af te stemmen op dat van andere donoren. De principes van de Verklaring van Parijs, Accra en Busan en de daaruit volgende Division of Labour blijft toch in de meeste landen een theoretische oefening. De autonomie, de geschiedenis en de eigenheid van de andere actoren (NGO's en Institutionele Actoren) moeten gerespecteerd blijven. Deze actoren moeten in andere dan de 15 landen actief kunnen blijven.

De niet-gouvernementele ontwikkelingsorganisaties in België zijn belangrijk omwille van hun complementair optreden ten opzichte van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid van de overheid. De regering respecteert hun autonomie en engageert zich tot administratieve vereenvoudiging ten behoeve van deze organisaties.

Het is belangrijk en goed dat de nadruk komt te liggen op autonomie en administratieve vereenvoudiging. Dit werd wel vaak beloofd, maar nooit gerealiseerd (integendeel). Complementariteit van de Belgische NGO's tov. het overheidsbeleid is zinvol waar het een meerwaarde kan bieden voor alle betrokkenen, zonder dat het voor hen een keurslijf wordt. De autonomie maakt dat bepaalde keuzes van de actoren moeten gerespecteerd worden, ook als die hierdoor niet complementair zijn aan het officiële beleid. Bij de NGO's wordt geen melding gemaakt van institutionele actoren (IA). Men vermeldt enkel de ANGS, waaronder het akkoord van de NGO's uit 2009 zal herbekeken worden. De paragraaf over de niet-gouvernementele samenwerking blinkt uit door bondigheid. Het is belangrijk om de sector van niet-gouvernementele samenwerking ruimer te bekijken dan de NGO's en de specifieke eigenheid en professionaliteit van Institutionele Actoren zoals VLIR-UOS, VVOB, VVSG, ITG te respecteren.

Het uitbouwen van solide democratische politieke, juridische en sociale structuren in het Zuiden is een voorwaarde voor duurzame en inclusieve ontwikkeling.

Institutionele actoren zoals gemeenten zijn goed geplaatst om bij te dragen bij de uitbouw van democratische lokale instellingen, zowel op het terrein als bij de internationale agendasetting om lokale besturen te laten erkennen als essentiële schakel in en voor ontwikkeling.

9.3 Defensie

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10 Mobiliteit

10.1 Duurzame mobiliteit en verkeersveiligheid

10.1.1 Duurzaam

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.1.2 Veiligheid

Te dien einde zal de regering alles in het werk stellen opdat de politie, door intensieve controles inzonderheid op alcohol- en druggebruik in het wegverkeer en overdreven snelheid, de verkeersagressie en de wegpiraten zou kunnen aanpakken. Het behalen van het streefcijfer van de Staten-Generaal voor de verkeersveiligheid moet daarbij de doelstelling zijn, dit wil zeggen: één op de drie bestuurders controleren op alcohol, drugs en gordeldracht en 40 miljoen voertuigen op snelheid.

Mogen we daaruit afleiden dat de politie voldoende capaciteit zal hebben om haar rol in de toepassing van de '3 E's' (Education – Engineering – Enforcement) kwaliteitsvol op te nemen?

De regering zal, in samenwerking met de Gewesten, een betere verkeersongevallenregistratie opzetten door in de toekomst niet alleen rekening te houden met de politieregistratie, maar ook met registratie door ziekenhuizen en verzekeringsmaatschappijen. De geïnteresseerde openbare besturen zullen toegang krijgen tot deze open data die geaggregeerd en geanonimiseerd worden teneinde de privacy te waarborgen.

Het is goed dat ook gemeenten op deze gegevens een beroep zullen kunnen doen, in functie van hun mobiliteitsbeleid in het algemeen en verkeersveiligheidsbeleid in het bijzonder.

De regering zal, in nauw overleg met de Gewesten, de wegcode grondig vereenvoudigen en er alle anomalieën uithalen. Ze zal tevens zorgen voor een nieuwe codificatie.

De VVSG betreurt dat hier geen sprake is van overleg met de lokale besturen. Dit is nochtans op verschillende vlakken zeer belangrijk voor de lokale besturen: mobiliteitsbeleid, verkeersveiligheidsbeleid, handhavingsbeleid, kostenefficiëntie, ... Bovendien beheren de gemeenten 90 % van het wegennet in Vlaanderen. De VVSG pleit dan ook voor een consequente adviesvraag aan het lokale beleidsniveau.

Het misbruik van parkeerkaarten voor mensen met een handicap blijft een specifiek pijnpunt. Gemeenten en politiezones willen instrumenten om dit efficiënter te kunnen handhaven.

10.1.3 Wegvervoer

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.1.4 Maritiem vervoer

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2 Spoor

10.2.1 Een deel van de oplossing van het algemeen mobiliteitsprobleem

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2.2 Exploitatie: Verbetering voor de klant

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2.3 Geïntegreerd openbaar vervoersaanbod

De NMBS en Infrabel zullen meewerken aan en zich inschrijven in een geïntegreerd openbaar vervoersaanbod. Daarbij zal uitgegaan worden van een “knooppuntensysteem”, de noodzakelijke samenwerking tussen alle publieke vervoersbedrijven om een “ketenmobiliteit” te implementeren en het binnen het ECMM opgestarte globale mobiliteitsdebat en de in dat kader gevraagde mobiliteitsstudies. Het geïntegreerd openbaar vervoeraanbod zal rekening houden met de specifieke noden van dunbevolkte gebieden.

Dit sluit aan bij het principe van ‘basisbereikbaarheid’, van ‘coproduceren voor een betere mobiliteit’, wat zeker in landelijke gebieden een uitdaging zal vormen. Het sluit ook aan bij de intenties hieromtrent in het Vlaamse regeerakkoord. De federale en Vlaamse beleidskader bieden dus alvast de ruimte om hiervoor een innovatieve invulling te zoeken. Anderzijds besteedt het regeerakkoord geen aandacht aan een mogelijke hypotheek op een geïntegreerd vervoersaanbod, bv. de sluiting van spoorwegovergangen. De kwaliteit van het voorafgaand overleg van de NMBS met gemeenten hierover blijkt zeer wisselvallig. Dit moet beter, met de nodige aandacht voor de (omwegen voor) fietsers en voetgangers.

10.2.4 Veiligheid

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2.5 De openstelling van de markt van het nationaal reizigersvervoer

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2.6 Continuïteit van de dienstverlening

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2.7 Het Meerjareninvesteringsplan

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.2.8 Het goederenvervoer

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.3 Luchthaven

10.3.1 Duurzame oplossing voor de geluidshinder rond de luchthaven Brussel-nationaal

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.3.2 Belgocontrol

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

10.3.3 Onbemande vliegtuigen

De regering zet zich in om een wettelijk kader te creëren voor het gebruik van onbemande vliegtuigen, rekening houdend met het innovatief karakter, met veiligheidsoverwegingen en met het respect voor het privéleven.

De VVSG dringt aan op een duidelijk en strikt wettelijk kader voor het gebruik van onbemande vliegtuigen, dat tot stand komt in overleg met de betrokken beroeps- en belangenorganisaties. Dat wettelijk kader moet Belgische bedrijven in staat stellen om ook internationaal te kunnen werken en omgekeerd en rekening houden met de hervorming van de camerawetgeving. De VVSG wil ook een beperking van de bijkomende verplichtingen voor lokale besturen. Ook Europa werkt trouwens momenteel aan een beleid ten aanzien van deze vliegtuigen. VVSG pleit daarnaast voor een algemeen verbod op het gebruik van de zogenaamde wensballonnen en een federaal kader voor het afsteken van vuurwerk.

11 Transversale thema's

11.1 Gelijke kansen en gelijkheid tussen mannen en vrouwen

11.1.1 Discriminatie, diversiteit en racisme

Tijdens deze legislatuur, zal de regering de ontwikkeling van een nultolerantie-beleid verder zetten tegen alle vormen van geweld, waaronder gendergerelateerd geweld, seksueel geweld, homofobie-transfobie en intra familiaal geweld. De bestaande actieplannen zullen worden ondersteund en geactualiseerd.

De VVSG steunt dit. De vorige regering wou de lokale besturen hierbij een rol geven via de administratieve sanctionering van inbreuken. De VVSG is geen voorstander van een dergelijke aanpak en meent dat deze problematiek vanuit een ruimer kader benaderd moet worden.

11.1.2 Genderdimensie

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

11.1.3 LGBTI

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

11.1.4 Institutioneel

Geen opmerkingen vanuit de VVSG.

